

எம் கோள்!

அடிமை அறியாமை உட்பகைமை ஆழ்ந்த
மடிமை பொசுக்கி மணித்தமிழும் நாடும்
குடியும் உயர்த்தலெம் கோள்!

- பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

சுவடி : 2 தி.ஆ. 2057 மீனம் (மார்ச்சு - 2026) ஓலை - 11

தன்னைத்தானே அழித்துக்கொள்ளும் இனம்!

தன்னைத்தானே அழித்துக்கொள்ளும் இயல்பு உள்ள உயிரியினங்கள் சில உள்ளன. தென்கிழக்கு ஆசியாவில் காணப்படும் ஒருவகை எறும்புகள் (*Camponotus saundersi*) தம் குடியிருப்புக்குப் பெருந்தீங்கு ஏற்படும்போது, தம்முடைய உடலை வெடிக்கச் செய்து உள்ளிருக்கும் நச்சுத்தன்மையுடைய ஓட்டும் நீர்மத்தை எதிரி மீது தெளித்து, எதிரிகளை அழிக்கின்றன. இச் செயலின்போதே உடல்பிளந்து அவை இறந்து விடுகின்றன.

தேன்கூட்டைப் பாதுகாக்கத் தேனீக்கள் மேற்கொள்ளும் தாக்குதல் உலகறிந்ததாகும். மாந்தரோ, விலங்குகளோ தீங்கு செய்வதாக உணரும்போது தீங்கிழைப்போரைக் கொட்டிவிட்டுப் பறக்கமுயலும். அப்போது தேனீயின் கொடுக்கோடு சேர்ந்து அதன் செரிமானமண்டலமும் நரம்புகளும் தேனீயின் உடலில் இருந்து பிடுங்கப்படுவதால், தேனீ இறந்து விடும்.

சில வகைச் சிலந்திகளில் (*Stegodyphus lineatus*) தாய்ச்சிலந்தி குட்டிகள் ஈன்றவுடன், தன் உடலின் உட்பகுதியை நீர்மமாக மாற்றிக் குட்டிகளுக்கு உணவாகக் கொடுக்கிறது. குட்டிகள் வளரவளரத் தாயின்

உடல் உறுப்புகள் முழுமையாக உண்ணப்பட்டு, தாய்ச்சிலந்தி எச்சமின்றி இறந்துவிடும்.

எண்காலி (Octopus) இனங்கள் சிலவற்றில், பெண் எண்காலி முட்டைகளைக் காக்கப் பல கிழமைகள் உண்ணாமலிருந்து, முட்டைகளிலிருந்து குஞ்சு பொரித்த பிறகு, வலுவெல்லாம் இழந்து இறந்து விடும்.

ஆறுகளில் இடும் முட்டையிலிருந்து பிறக்கும் வெண்மீன்கள் (Salmon fish) சில மாதங்களோ, சிலஆண்டுகளோ ஆற்றில் வளர்கின்றன. பின்னர் கடலுக்குச் சென்று பல ஆண்டுகள் வாழ்கின்றன. இந்தக் காலத்தில், கடலில் ஆயிரக் கணக்கான அயிரமாதிரி தொலைவு செல்கின்றன. முழு வளர்ச்சிக்குப் பிறகு, வெண்மீன்களுக்கு உள்ள ஒரு விந்தையான திறனால், அவை தாம் பிறந்த ஆற்றிற்கு மீண்டும் திரும்புகின்றன. இந்தச் செலவின் (பயணத்தின்) போது எதுவும் உண்பதில்லை. இதனால், உடல் வலுவிழந்து, முட்டையிட்ட பிறகு சிலநாள்களில் இறந்துவிடுகின்றன.

மேலே கூறப்பட்ட எறும்புகள், தேனீக்கள், சிலந்திகள், எண்காலிகள், வெண்மீன்கள் ஆகியவை தம் இனத்தைக் காக்கவோ, தம் குட்டிகளுக்காகவோ தம்மைத்தாமே அழித்துக்கொண்டு தம் உயிரை ஈகம் செய்வதை அறிகிறோம். இனத்தைக் காப்பதில் அவற்றுக்குள்ள ஈக உணர்வு மிகவும் வியப்பளிப்பதாகும்.

மாந்தத் தொகுதியில் உள்ள பல இனங்களும் தம்மினத்தின் காப்பிற்காகவும் மேன்மைக்காகவும் எல்லா வகையிலும் ஈகம் செய்வதையும் கண்டுவருகின்றோம். ஆனால், ஓர் இனம் தான் மேற்கொள்ளும் வாழ்க்கைமுறையால், தன்செயல்களால், தன்புறக்கணிப்பினால், அறிந்தோ அறியாமலோ தன் இனத்தைத் தானே அழிக்கும் இரங்கத்தக்க நிலையைக் காண்கிறோம். அதைப்பற்றிப் பின்னர் பார்ப்போம்.

‘மொழி அழிந்தால் இனம் அழியும்’ என்பது பலகாலமாக எடுத்துக் கூறப்படும் அறிஞர் கூற்றாகும். இது வெறும் உணர்ச்சி அடிப்படையிலான கூற்று அன்று; வரலாற்று அடிப்படையில் மெய்ப்பிக்கப்பட்ட, வரலாற்றில் பலமுறை நிகழ்ந்துள்ள தெளிந்த உண்மையாகும்.

தாய்மொழி என்பது வெறும் செய்தித் தொடர்புக் கருவி மட்டுமில்லை; அது, ஒரு குழுகத்தைக் கட்டமைக்கும் முதன்மைக் காரணியாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட குழுகத்தின் அறங்கள், அழகியல் விழுமியங்கள், பண்பாடு, நாகரிகம் முதலியவை அதன் மொழியிலேயே பொதிந்துள்ளன. தாய்மொழி புறக்கணிக்கப்படும் போது, அந்த இனத்தின் தனித்த சிந்தனைமுறையும், பல தலைமுறைகளாக வழிவழி வந்த அறநெறிகளும் சிதைந்து விடுகின்றன. ஓர் இனம் தனது அடையாளத்தைக் காத்துக்கொள்ளவும், உலகளவில் செழிக்கவும் தாய்மொழி இன்றியமையாததாகும். ஓர் இனத்தின் அறிவுச் செல்வங்கள் அடுத்த தலைமுறைக்குச் சரியாகக் கையளிக்கப்படாமல் போனால், அந்தஇனம் தனது அறிவுசார் அடையாளம், வரலாற்றை இழந்து அழியும் நிலைக்குத் தள்ளப்படும்.

ஒரு கருத்தைச் சிந்திப்பதற்கும், ஆழமாகப் புரிந்துகொள்வதற்கும் தாய்மொழி மிகச்சிறந்த ஊடகமாகும். தாய்மொழி கைவிடப்படும்போது, அந்த இனத்தின் சிந்தனைமுறையும், பல தலைமுறைகளாக மரபுவழி வந்த அறநெறிகளும் சிதைந்துபோகின்றன. மொழி என்பது அம்மொழி பேசும் மக்களின் பட்டறிவுகளின் "கூட்டு நினைவக வைப்பகம்" (collective memory bank) ஆகும். தாய்மொழி அழியும்போது, அந்த மொழி பேசும் இனம் தனது முன்னோருடனான தொடர்பையும், மரபுகளையும் முழுமையாக இழந்து விடுகிறது. இது மீளமுடியாத பண்பாட்டு இழப்பிற்கு வழிவகுக்கிறது என 'ஒன்றிணைந்த நாடுகளின் கல்வி அறிவியல் பண்பாட்டு அமைப்பு' (UNESCO) எச்சரிக்கிறது,

ஒரு குழுகத்தின் தாய்மொழி, உறுப்பினர்களிடையே குழுக ஒருமைப்பாட்டையும் பிணைப்பையும் வலுப்படுத்துகிறது. இளைய தலைமுறையினர் தங்கள் தாய்மொழியில் புலமை பெறாதபோது, அவர்களால் தங்களின் மரபுவழி நடைமுறைகள், வாய்மொழி வரலாறுகள், அவர்களின் தொன்மை அறிவு அமைப்புகளுடன் (Indigenous knowledge systems) தொடர்புகொள்ள முடிவதில்லை. இது அந்த இனத்தின் குழுகக் கட்டமைப்பை வலுவிழக்கச் செய்கிறது.

சுமேரிய மொழி, இலத்தீன் மொழி போன்றவை இன்று பேச்சு வழக்கில் இல்லாததால், அந்தத் தொன்மையான நாகரிகங்களின் நேரடித் தொடர்ச்சி அறுந்துபோனதைச் சான்றுகள் சுட்டிக்

காட்டுகின்றன. உலகில் இன்று பேசப்படும் 7,000 மொழிகளில் 40% அழியும் நிலையில் உள்ளன; மொழி அழிவோடு அந்த இனத்தின் அடையாளமும் வரலாறும் அழிகிறது.

இன்றைய உலகவயமாக்கல் சூழலில், பல சிறிய மொழிகள் கொஞ்சம்கொஞ்சமாக அழிந்துவருகின்றன. ஒரு மொழியின் அழிவு என்பது வெறும் சொற்களின் இறப்பு இல்லை; அது அந்த இனத்தின் வரலாறு, வாழ்வியல் முறைகள், அறிவு, மரபு, தனித்த உலகப் பார்வை ஆகிய அனைத்து அடையாளங்களின் இறப்பாகும். மொழி அழிக்கப் பட்டதால் அடையாளத்தை இழந்த சில இனங்களைப்பற்றி இங்கே மிகச் சுருக்கமாகக் காணலாம். இந்தப் பட்டியல், அவ்வினங்களின் முழுமையான பட்டியல் இல்லை; சில எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டுமே ஆகும்.

1. அமெரிக்கக்கண்டத்தின் பழங்குடிமக்கள் (Native Americans) தங்களின் நிலத்தை மட்டுமன்றி மொழியையும் இழந்ததால் இன்று பெரும் அடையாளச்சிக்கலை எதிர்கொள்கின்றனர்.

19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் 'உண்டுறை பள்ளிகள்' (Boarding Schools) என்ற பெயரில் பழங்குடிச் சிறுவர்கள் அவர்களின் குடும்பங்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டனர். குழந்தைகள் தங்கள் தாய்மொழியில் பேசினால் தண்டிக்கப்பட்டனர். இக் கட்டுப்பாடுகளால், சில தலைமுறைகளிலேயே அவர்களின் மொழியும், அத்துடன் பிணைந்திருந்த இயற்கை சார்ந்த மருத்துவ முறைகளும், சடங்குகளும் மறைந்து போயின. அவர்களுக்குரிய அடையாளங்களை இழந்தார்கள்.

2. காதோ (Caddo) இனம்: அமெரிக்காவின் ஓகலகோமாவில் வாழ்ந்த இந்தப் பழங்குடி அமெரிக்க இனத்தின் 'காதோ'மொழி, 2025 சூலையில் அம்மொழியின் கடைசிப் பேச்சாளரான 95 அகவை 'எட்மண்டு சான்சனின் இறப்புடன் முற்றிலுமாக அழிந்துபோனது. சான்சன் ஒரு 'உயிருள்ள நூலகமாக' விளங்கியதுடன், தன் பழங்குடியினரின் பண்பாட்டையும், கதைகளையும் கூறி வந்தார். அவர் மறைவு, அந்த இன மரபிற்கு ஈடற்ற பேரிழப்பாகும்.

3. உயுச்சி (Yuchi) இனம்: இவர்களும் ஓகலகோமாவில் வாழ்ந்தவர்கள். இவர்களின் மொழியான உயுச்சி, உலகின் வேறு எந்த மொழியுடனும் தொடர்பில்லாத ஒரு தனித்த மொழியாகும். 2021 ஆகத்து மாதத்தில், கடைசியாக அம்மொழியைப் பேசியவரான

‘மாக்கிசின் வைல்டுகேட்டு பார்னெட்டு’ இறப்புடன் அம்மொழியும் இறந்துபோனது.

4. மசுகோகி (Muscogee) இனம்: இவர்களின் மசுகோகி மொழியும் உயுச்சி மொழியும் கடுமையான அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாயின. பெருந் தொற்றுக் (COVID-19) காலத்தில் மசுகோகி மொழி பேசுவோர் மிகப்பலர் இறந்துவிட்டதாக இனத்தின் தலைமைத் தலைவர் தெரிவிக்கிறார். "உங்கள் மொழியை இழந்துவிட்டால், உங்கள் பண்பாட்டையும் வரலாற்றையும் இழந்துவிடுவீர்கள், பிறகு நீங்கள் இல்லாமலேயே போய்விடுவீர்கள்" எனக் குறிப்பிட்டு, மொழிக்கும் இன அடையாளத்திற்கும் உள்ள ஆழமான தொடர்பை அவர் உணர்த்தியுள்ளார்.

5. ஆத்திரேலியாவில் நடந்த மொழி, பண்பாட்டு அழிப்பு, வரலாற்றில் மிகவும் கொடுமையானதாகும். ஆத்திரேலியப் பழங்குடியினரைக் (Aborigines 'The Stolen Generations') கிறித்துவ மதத்திற்கு மாற்றவேண்டும் என்றநோக்கில், பழங்குடியின மக்கள் தங்கள் தாய்மொழியைப் பேசினால் கடும் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. 1910 முதல் 1970 வரை, அரசின் கொள்கைகளின்படி பல்லாயிரக் கணக்கான பழங்குடி குழந்தைகள் வலுக்கட்டாயமாகப் பிரிக்கப்பட்டு வெள்ளைக்காரக் குடும்பங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர். தம் தாய்மொழியையே கேட்காதவகையில் அவர்கள் தனியே வளர்க்கப்பட்டனர்.

மேலும், பழங்குடியினரின் மொழிகள் ‘குப்பை’, ‘பழமையான உளறல்’ என்றெல்லாம் இழிவுபடுத்தப்பட்டதால், மக்கள் தங்கள் சொந்தமொழிபேச வெட்கப்பட்டனர். இதனால், 250 க்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் இருந்த ஆத்திரேலியாவில், இன்று பல மொழிகள் ‘அழிந்த மொழிகள்’ பட்டியலில் உள்ளன. மொழியை இழந்ததால் அந்த இனக்குழுக்கள் தங்கள் முன்னோர் தொடர்பை இழந்து, இன்று குழுக்கத்தின் விளிம்பு நிலையில் அடையாளமின்றித் தவிக்கின்றனர்.

6. சப்பானின் வடக்குப்பகுதியில் வாழ்ந்த ஐனு மக்கள் (Ainu People) ஒரு தனித்தன்மையான மொழியையும் பண்பாட்டையும் கொண்டிருந்தனர். 1899-இல் சப்பான் அரசு கொண்டு வந்த சட்டங்கள் ஐனு மக்களைச் சப்பானியர்களாக மாறக் கட்டாயப்படுத்தின. அவர்களின் மொழி தடை செய்யப்பட்டு, சப்பானிய மொழி

அவர்கள்மீது திணிக்கப்பட்டது. ஒரு கட்டத்தில் ஐனு மொழி பேசும் மக்களே இல்லாத நிலை உருவானது.

7. கார்னிசு, மாங்கசு (Cornish & Manx) இனத்தவர் - ஐரோப்பா): பிரித்தனின் பகுதிகள் சிலவற்றில் பேசப்பட்ட கார்னிசு, மாங்கசு மொழிகள் ஆங்கிலத்தின் வல்லாளமையால் முற்றிலுமாக அழிந்தன. 18-ஆம் நூற்றாண்டோடு கார்னிசு இனத்தின் தனித்தன்மை உடைய இலக்கியம், வாய்மொழி வரலாறுகள் அனைத்தும் புதைந்து போயின. இன்று அவர்கள் தங்களை மீட்டெடுக்க முயன்றாலும், தொலைந்துபோன மொழியின் நுணுக்கங்களை மீட்கமுடியாமல் ஒரு 'பண்பாட்டு வெற்றிடத்தை' உணர்கின்றனர்.

8. அந்தமான் தீவுகளின் அகா-போ (Aka-Bo) இனத்தினர் பேசிய 'அகா-போ' மொழி 2010இல் கடைசிப் பேச்சாளர் 'போயா இசிரி' இறந்ததும் அழிந்தது. 65,000 ஆண்டுகள் பழமையான இந்த இனத்தின் மொழிஅழிவு அவர்களின் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியை முற்றிலும் முடித்துவிட்டது.

9. உருசியாவில், சைபீரியாவின் சில பழங்குடி இனங்கள் தங்கள் மொழிகளை இழந்து அழிந்தன. எடுத்துக்காட்டாக, கமாசின்கள் (Kamasins) 17ஆம் நூற்றாண்டில் வெறும் 500 பேர் மட்டுமே இருந்தனர், இன்று அவர்களின் மொழி அழிந்துவிட்டது. அவர்கள் உருசிய மொழிக்கு மாற்றப்பட்டதால், இன அடையாளம் இழந்து வேறு இனங்களுடன் இணைந்தனர். வேட்டை, மான் வளர்ப்பு போன்ற மரபுகள் மொழியுடன் அழிந்தன.

10. மஞ்சு மக்கள் (Manchu people) சீன நாட்டில் ஒரு முகன்மை அரச இனமாக இருந்தனர். இவர்கள், குயிங்கு அரசமரபில் (Qing dynasty 1644 -1912) சீனாவை ஆட்சி செய்தவர்கள். இவர்களைச் சீன (Mandarin Chinese) மொழி ஏற்கச் செய்ததால், இன்று மஞ்சு மொழி பேசுபவர்கள் அரிதாயினர். அரச இனமாக இருந்தாலும், மொழி மறைந்ததால் தனித்த அடையாளம் போய் விட்டது.

மொழி அழிப்பால், முன்னோரின் பாடல்கள், கதைகள் மற்றும் கல்வெட்டுகளைப் புரிந்துகொள்ளும் திறன் அற்றுப் போகும். அதாவது, வரலாற்றுத் தொடர்பு அறுந்துபோகும். ஒவ்வொரு மொழியும் ஒரு தனித்த சிந்தனைப் போக்கைக் கொண்டது. மொழி அழியும்போது அந்த இனத்தின் தனித்தன்மையான அறிவுத்திறன்

அழிகிறது. மொழி, ஓர் இனத்தைப் பிணைத்து வைத்திருக்கும் தொடரி (chain) ஆகும். அது அறுந்தால் அந்த இனம் சிதறிப் போய்ப் பிற இனங்களுடன் கரைந்துவிடும். மேலும், மொழிஅழிவு அம் மொழி பேசும் மக்களின் வழிவழி மருத்துவ அறிவு, நிலைத்திணை அறிவு, சுற்றுச்சூழல், உயிரியியல் அறிவு முதலியவற்றின் இழப்புக்குக் காரணமாகிவிடும்.

பள்ளிகளில் தாய்மொழி பேசத் தடை, தாய்மொழிக் கல்வி, தாய்மொழிவழிக் கல்விக்குத் தடை, குழந்தைகளைக் குடும்பத்திலிருந்து பிரித்து விடுதியிலிருந்து பள்ளிகளில் படிக்கவைப்பது, அரசுவேலை, ஊடகம், மேலாண்மை, நயன்மன்றம், வாணிகம் முதலிய அனைத்திலும் ஒரே வல்லாண்மை மொழியைக் கட்டாயப்படுத்துதல் முதலியவை பிற மொழியைத் திட்டமிட்டு அழிக்கும் வழிகளில் சிலவாகும்.

அறிஞர் சோம.வள்ளியப்பன் 28-10-2025 நாளிட்ட 'தினமணி' நாளிதழில் 'தமிழில்மட்டுமே பேசுவோம்' என்னும் தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையில், 'தமிழ் தெரிந்தவர்களோடு தமிழிலே பேசுங்கள்' என்றும், 'தமிழைப் பிறசொற்கள் கலப்பின்றிப் பேசுங்கள், தமிழில் எழுதிப் பழகுங்கள், படியுங்கள்' என்றும் மாணவர்களிடம் வலியுறுத்தியதைக் கூறியிருந்தார். மேலும், தாம் பேசுவது தமிழாக இல்லை என்று கூட அறியாமலே தமிழர்கள் பலமொழிச் சொற்களைக் கலந்து பேசினரும் இரங்கத்தக்க நிலையையும் கூறி, 'இணக்கம் செய்து கொள்கிறோம், நல்லவர்களாக நடந்து கொள்கிறோம்' என்று நம் மொழியை விட்டுக்கொடுத்து, பிற மொழியைப் பயன்படுத்துகிறபோது நம்மொழி அழிவதைத் தடுக்க இயலாது என்ற உண்மையையும் எழுதியிருந்தார்.

அவரே, 21-11-2025 நாளிட்ட 'இந்து தமிழ் திசை' நாளிதழில், 'தமிழைக் காக்க வேண்டாமா, தமிழர்களே? என்னும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அதில் தமிழே படிக்காமல் கல்வி கற்ற தமிழர்களைப் பற்றியும், சில பள்ளிகளில் தமிழில் பேசக்கூடாது என்ற நிலையிருப்பது பற்றியும் பள்ளி, கல்லூரிகளில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளில் ஆங்கிலத்திலேயே பேசுவது பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார். மாணவர்களின் பெயர்கள் தமிழில் இல்லாத நிலையையும், மகிழுந்து ஓட்டுநர் ஒருவருக்கு இடப்பக்கம் வலப்பக்கம் என்றால் புரியவில்லை;

‘லெட்டு’, ‘ரைட்டு’ என்றால்தான் புரிகிறது என்றும் வருந்தியிருந்தார். ஊடகங்களில் பல மொழிச் சொற்களையும் தமிழில் கலந்துபேசும் நிலையை எடுத்துக்காட்டுடன் எழுதியிருந்தார். இன்றைய தமிழின் நிலையைக் கூறுவனவாக அவர் கட்டுரைகள் இருந்தன.

ஒரு தலைமுறைக்கு முன்னர், ஒரு தமிழாசிரியர் தம் பாட்டாலும் பேச்சாலும் தமிழ்உணர்வுட்டிப் பெரும்புரட்சி செய்தார். அந்தப் பாவேந்தர் உழைப்பின் பயனை இத் தமிழகம் கண்டது. ஆனால் இன்றோ பெரும் பின்னடைவில் உழல்கிறது. இன்றைக்கும் பல தமிழாசிரியர்களும் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களும் இல்லாமல் போய்விடவில்லை, விளைச்சல்தான் இல்லை!

தமிழர் பலர் தமிழே படிக்காமல் உயர்கல்விவரை படித்து முடித்து விடுகின்றனர். இந்தவகைத் தலைமுறை வளர்ந்து வருகிறது. பல தமிழ்க் குடும்பங்களில் வீட்டிலும் தமிழ்பேசும் நிலை இல்லை. இந்தப் போக்கு நாளுக்குநாள் அதிகமாகிவருகின்றது. இப்படிப்பட்ட குடும்பங்கள் பெருகி வருகின்றன.

பெயரில் தமிழ் இல்லை; தலைப்பெழுத்தையும் தமிழில் எழுதுவதில்லை; கல்வியில் தமிழில்லை; தமிழ்வழியில் கல்வியில்லை; வீட்டுச் சடங்குகளில், நிகழ்வுகளில், விழாக்களில் தமிழ் இல்லை; வழிபாட்டில் தமிழ் இல்லை; வழக்காடல் தமிழில் இல்லை; தமிழில் கையொப்பம் இடுவதில்லை; பெயர்ப்பலகைகள் தமிழில் இல்லை; பேச்சில் தமிழில்லை; எழுத்தில் தமிழ் இல்லை; ஊடகங்களில் தமிழ் இல்லை; பெற்றோரை அம்மா, அப்பா என அழைப்பதில்லை; அலுவலக நடைமுறைகள், நிகழ்வுகள் தமிழில் இல்லை. இப்படியெல்லாம் தாய்த் தமிழைப் புறக்கணித்தால் தமிழ் அழியாமல் இருக்குமா? இவற்றிற்கு இந்தித்திணிப்பு வெறியும் ஆரியப் பார்ப்பனியமும் நேரடிக் காரணங்களாகக் கூற முடியுமா?

இந் நிலைகளால்தான் இந்தத் தமிழினத்தைத் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்கின்ற ஓரினம் என்னும் உண்மையைத் தொடக்கத்தில் பெயர் குறிப்பிடாமல் தெரிவித்திருந்தோம். இது, மிகைக்கூற்று இல்லை என்பதை உணர்ந்தும் தாய்மொழிகாக்க முனையாத தமிழர்களுக்காக இரங்கவேண்டிய நிலையிலேயே இருக்கின்றோம்.

இந்நிலையிலுள்ள தமிழர்களை நோக்கியே மனங்குமுறிய ஒருவர் பாடிய பாடல், இது:

ஆரியர்க்குப் பாய்விரித்தாய்! ஆங்கிலர்க்குக் கற்பிழந்தாய்!
பூரியர்செய் இந்திக்குப் பொற்பிழந்தாய்! - யார்யார்க்குத்
தாள்பிடிக்கக் காத்திருக்கின் றாயோ தமிழ்மகனே,
வாள்பிடிக்குங் கையால் வணங்கியே! - கேளினிமேல்
மீசை மழித்துவிடு; முன்குடுமி வைத்துக்கொள்!
காசைப் பெரிதாய்க் கருத்தில்வை! - கூசுகிலா
மானம் அறக்கழற்று! மாண்பை உதறியெறி!
ஏனோ உனக்கு மனைவிமக்கள்? - ஊனுடலை
நன்றாய் வளர்ப்பதுவே நல்வாழ்க்கை! நாள்முழுதும்
தின்று கொழுத்துத் திரி! - பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்.

- த.ந.

பெரியார் நீடு வாழ்க!

-தமிழ்ப்பேராசிரியர் உயர்திரு. மறைமலையடிகளார் அவர்கள்

சாதி சமயப் பூசல்களை யொழித்து, "எவ்வுயிரும் என்னுயிர்போல் எண்ணியிரங்கித்" திருவருள்நெறி நின்று ஒழுக்குதலாகிய பழந்தமிழ்க் கொள்கையே சைவ நன்மக்கட்குரிய உண்மைக் கொள்கையாயிருந்தும், முப்பத்தைந்தாண்டுகட்குமுன், சொற்பொழிவாலும் நூல்களாலும் யான் அதனை விளக்கிய காலையில், அதனை எதிர்த்தும் என்னைப் பகைத்தும் எனக்குத் தீது செய்தவர்கள் சைவரிற் கற்றவர்களே. அஞ்ஞான்று எனக்குதவியாய் நின்றற்கு எவருமில்லை. பின்னர்ப் பெரியார் திரு ஈ.வே.இராமசாமி அவர்கள், யான் விளக்கிய கொள்கைகளையே மேலுந் திட்பமாய் எடுத்து விளக்கிப் பேசவும் எழுதவுந் துவங்கிய காலந்தொட்டு, ஆரியச் சேர்க்கையால் தமிழ்மொழிக்குந், தமிழர் கோட்பாட்டிற்குந் தமிழரது வாழ்க்கைக்கும் நேர்ந்த குறைபாட்டைத் தமிழர் உணர்வாராயினர். அவரிற் கற்றவரும் என் மேற்கொண்ட சீற்றந் தவிர்வாராயினர், ஆதலாற், பெரியார் இராமசாமி அவர்களின் தமிழ்த்தொண்டைப் பெரிதும் பாராட்டி, அவர்கள் நீடு இனிது வாழ்கவென்று திருவருளை வேண்டி வழுத்துகின்றேன்.

- மறைமலையடிகள் (5 -11-1948)

“ஆப்ட்டுக்கிச்சி!” - ஓர் ஆய்வு

- பேராசிரியர் அருளியார்

அகு: "உள் உள்ளமை" - எனும் கருத்தில் உருப்பெற்ற வேர்ச்சொல்.

("அய்" நுண்மை - சிறுமை - உள்ளொடுங்குதல் கருத்துக்களில் விரிவெய்திய நுண்வித்துச் சொல். இதுவே, அய் + கு > அய்கு > அஃகு என வளர்ந்து நிலைத்தது!)

அய் > ஆய் = நுண்மை; நுண்மையறி; நுணுக்கமாய் அறி

ஆய் > சாய் சாய் + அல் > சாயல் = மென்மை

சாய் = நுணுக்கம் (தேவா: 1 : 48: 1)

"சாயல் மென்மை" (தொல்.சொல்.உரி. 808)

சாயன் மகளிர் = சாயலார் (: மென்மை யழகு வாய்ந்த மகளிர்"

கொங்கு விம்மு கோதை தாழ் கூந்தல் ஏந்து சாயலார்" சீவக: 145)

அய் + கு > அய்கு > அஃகு: நுண்துளைவழியே ஊறி மேல்வரும் நீர்;

ஊறுநீர் (திவாகரம்) (oozing water).

அஃகுதல் என்பது, நுண்ணிதாதல். (அஃகியகன்ற அறிவு: குறள்: 175). - அளவிற குறுகுதல் (நன்:60) - சுருங்குதல் (நான்மணி:29) என்றவாறெலாம் உள்ளொடுங்குதற் பொருட்பேற்றில் பயில்வறுகை, ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது! (மே.கா.) அஃகு+அல் > அஃகல் = சிறிதாகை (திவா.); வறுமை (திவா.)

சிறிய தவசம் - 'அஃகம்' என்னப்பெற்றதும், ஈண்டு நினையத்தக்கது.

தவசம் : "அஃகமும் காசும் சிக்கெனத் தேடு"

(கொன்றைவேந்தன்: 13) (தவசம்: துவ்வு = உண்ணு. துவ்வயம் > தொவ்வயம் > தவயம் > தவசம் = உண்பொருளாகிய அஃகம்)

சிறுமைக்கும் அருமைக்கும் (நுண்மைக்கும்) ஆன கருத்து அடிப்படையிலேயே, - "அரிசி" பெயர்பெற்றுள்ளமை கருதுக!

(கருதுக: "அரியே ஐம்மை" (தொல். சொல்: 350 : 1)

அஃகம் = தவசம் - தவசத்தின் விலை - தவசத்தின் விலைப்பொருள் - நிலைவு (நிலவரம்). இவ் வறுதிப்பொருள் பற்றியதுவே, "அஃகம் சுருக்கேல்" எனும், - நம் ஓளவை அறிவுறுத்தமும் ஆகும். (ஆத்திசூடி: 13)

அஃகம் > அகம் = தவசம்

"பார் மழை பெய்யும் அகக்குறை கேடில்லை" (திருமந் : 1868)

"அஃக விலையே அகவிலை"

அஃகம் > + விலை > அஃகவிலை > அகவிலை = 1. தவசப்பொருளின் விலை. "ஆதலால் உலகில் நெல்லும் அகவிலை குறைந்து" (திருநெல்வேலிப்புராணம் : நெல்லு : 1)

2. பொருள் விளையும் உள்நாட்டில் அதற்கு அமையும் விலை. "கொடுமையால் அகவிலை குறைந்த காலமே" (சீறாப்புராணம்:1:6:12). அகவிலை ஏறிப்போயிற்று (போச்சு!) (கோவை.வழக்கு)

அகவிலைப்படி = பொருளின் விலையேற்றத்தை ஈடு செய்வதற்காக - மாதஊதியத்தொடு சேர்த்துக் கொடுக்கப்பெறும் தொகை.

Dearness allowance (D.A.) dearness = scarcity பற்றாக்குறை; விலை ஏறியுள்ள நிலை; (அருமை = அரியது) = பொருள்கள் விலை ஏறியுள்ள நிலையில் உருவாகும் பற்றாக்குறைக்கு ஈடுசெய்ய ஒப்பியளிக்கப் பெறும் (ஊதியத்துக்கு-) உடனாகும் தொகை.

இவ் அகவிலைப் படியை "அருந்தற்படி" என்றவாறு பதிவு செய்தார், நம் பாவாணர்!

(அரு > அருது > அருந்து > அருந்தல் = விலையுயர்வு, பொருளருமை. அருந்தற்படி = dearness allowance (வேர்ச்சொற்கட்டுரை முதல்தொகுதி - பக்கம்; 14)

பற்றாக்குறையாகிய போதாமையும் "அருந்தல்" எனும் சொல்லால் சூடாமணி நிகண்டுள் (ரகர. 33) குறிக்கப்பட்டுள்ளமையை - நுண்ணித்துக் கண்டு, அவர் அதற்குரிய ஈட்டுநிலைக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார்!

(காண்க: "அருந்தலே யருமை" சூடா.நி. ரகர. 33) "பாசனத்துக்குத் தண்ணீர் அருந்தலாக இருக்கிறது" - என்பது, இன்றும் நாட்டு வழக்கு!

அகு+அம் > அகம் : உள், உள்ளிடம்

அக(ம்) + வரை > அகவரை = உள்ளிடம்

"அகவரைத் திரிவோர்" (மணிமே. 6: 172)

அக(ம்) + வயல் > அகவயல் = ஆறு அல்லது ஏரியின் நீர் உட்பகுதியுள் வரலாகும் ஏந்துடையதாகிப் பயிரீடு செய்யப்பெறும் வயல்

"அகவயல் புனக்குளம் நஞ்சை புஞ்சை" (தெ.இ.க.: 5 : 785)
அக(ம்)+அண > அகவணை = நிலைக்காலில் உட்பக்கமாக இடும் கல்.

"திருக்கோபுர வாசல் திருநிலைக்கால்... அகவணை முகவணை உத்தரம்" (தெ.இ.க.24 : 561)

அக(ம்) + அடி > அகவடி = உள்ளங்கால்

"அகவடி அங்கை" (திருவிளை.பு. 12 : 41)

அக(ம்) + அர் > அக+வ்+அர் > அகவர் = நாட்டுள் வாழ்வோர்.

"அகவர் நீறிற முல்லைப் பஃறிணை நுவல்" (பொருநரா. 220)

அகம் + உடையாள் > அகமுடையாள் : அகத்துக்கு (இல்லத்துக்கு) உரிமையுடையவளாகிய மனைவி.

"அகமுடையாளைக் கையாலே தள்ள" (தெ.இ.க. 22:91)

அகப் பத்தியம் = (வல் + து > வற்று : வற்றுதலுறு; ஒடுங்கு ; அடங்கு
வற்றப்போடுதல் = வற்றியிருக்கும்படி விடுதல்; காயவிடுதல்.
வற்றியம் : இயற்றாது கிடக்கை, பட்டினியாய்க் கிடக்கை.
வற்றியம் > பற்றியம் > பத்தியம் : செயற்படாது விடுகை.

1. மருந்துண்ணுங் காலத்து மேற்கொள்ளவேண்டிய உணவு முறை (நாட். வழக்கு)

2. மருந்துண்ணுங் காலத்துப் பெண்ணுறவு (கலவி) கொள்ளாதிருக்கை (சித்தர் பரிபாடை அகராதி - பக்கம் : 153)

அக(ம்) + முகம் > அகமுகம் = ஓகநெறியில் பயிலும் உள்நோக்கு.

(போரூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் - செங்கீரை : 6)

"அகம்" எனும் சொல்லொடு கூடிய கூட்டுச்சொற்களுள் சில:
அகமாட்சி - அகமலர்ச்சி - அகமனை - அகமகிழ்ச்சி - அகக்கரணம் -
அகக்கருவி - அகத்துறுப்பு - அகத்தொண்டர் - அகநாடு (=உள்நாடு) -
அகநிலை (= உள்ளிடம்) - அகவாய் (உள்ளிடம்) - அகநகர் =
கோட்டைக்குள் அடங்கிய உள்நகர்.

"அரசு மேம்படையி அகநிலை மருங்கில்" (சிலம்பு: 5: 161)

அகவிதழ் = பூவின் உள்ளிதழ்

அகவிரல் = விரலின் உட்புறம். அகமடல் = உள்மடல், பாளை

அக(ம்) + கண் > அகக்கண் = உட்கண் => ஞானம்

"அகக்கண் கொண்டறிவதே ஞானம்" (திருமந்.: 2944)

அக(ம்) + காழ் > அகக்காழ் = (மரத்தின் -) உள்வயிரம்

"அகக்காழனவே மரமென மொழிப" (தொல்.பொருள்: 631)

(புறக்காழ்)

"புறக்காழனவே புல்லென மொழிப" (தொல்.பொருள்: 631)

அகங்கை = உள்ளங்கை. "அகங்கை உள்ளங்கை" (பிங்: 1022)

அகங்கை > அங்கை = உள்ளங்கை

"புலவுவில் இளையர் அங்கை விடுப்ப" (பதிற்றுப்: 71:15)

"அக்கேபோல் அங்கை ஒழிய விரல் அழுகி" (நாலடி: 423)

அகஞ்செவி = காதின் உட்புறம்

"அகஞ்செவி நிரம்பும்படி ஆரவாரித்தன" (முல்லைப்:89. நச்சர்)

அகஞ்செவி > அஞ்செவி = உட்செவி

"அருவி இன்பல் இமிழிசை . . .

அஞ்செவி நிறைய ஆலின" (முல்லைப்: 89)

அகத்திணை: (அகம் - புறம் எனும் பகுப்புள், - அகமாகிய-)

இன்பவொழுக்கம் "அகத்திணையியலானும் - களவியலானும் -

கற்பியலானும் இன்பப்பகுதி கூறினாராம்" (தொல்.பொருள். இளம்.

தோற்றுவாய்)

அக(ம்) + (அத்து) + இயல் > அகத்தியல் = உள்ளத்தியற்கை

"அழிந்தது பிறவியென்னும் அகத்தியல் முகத்துக் காட்ட"

(கம்பரா: 6.4.138)

அக(ம்) + (அத்து) + (இடு) ஈடு >

அகத்தீடு = இரு கைகளின் சுற்றுத் தழுவலுக்கு உட்படுமாறு

அணைக்கை.

[அகத்தீடு > அகத்தீடு (தொழிற்பெயர்)

"கவவு அகத்தீடுமே" (தொல். சொல்: 351:1)

கவவு = தழுவுதல் (தொல்.பொருள்: 371 : 3)

தழுவுதல் = embracing

(கருதுக: embrace = take in the arms) (L) in+ brace = the two arms

(GK) braxion (arm) > (Latin) branchium = the arm

> brachia (O.F.) brasse, brace

> (Eng.) brace = to hold firmly by arms

(கருதுக: bracelet: வளையல்)]

அகம் + பு > அகம்பு = உள்ளிடம் (செ.ப.க. அக.)

(ஓ.நோ: புறம் > புறம்பு)

அகம்பு + அடிமை > அகம்படிமை = அகம்படித்தொண்டு;

(= அரண்மனையகத்து உள்ளூழியமாகத்
தொண்டு செய்யும் வினைஞர்)

அகம்பு + அடியர் > அகம்படியர் = அரசவூழியர்

அகம்படித்தன முதலிகள் = அரசப்பணியாளர்

(..."சோழ கோனார் அகம்படித்தன முதலிகள் ஆண்டாளி
மகன்" தெ.இ.க 12 : 118)

அகம்படித் தொண்டு = கோயில் உள்ளாகச் செய்யும் பணி.

"கோயிலுள்ளா அகம்படித் தொண்டு செய்வார்" (பெரிய. பு: 1, 4)

அகம்படி முதலிகள் = கோயிற் பணியாளர்.

(புதுக்கோட்டைக் கல்வெட்டு: 371)

அகம்பு + அடியர் > அகம்படியர் = கமுக்கூழியர்; அணுகக் ஊழியர்

"அவ்வவர்க்குரிய அகம்படியரானவர்கள் . . .

நெய்யாடல் போற்றிக் கொண்டு திரியுமாப் போலே"

(திருப்பாவை: 4. மூவா)

= அரசனுக்கு ஊழியம் செய்யும் படைத்தலைவர்

(திருப்பாவை: 4. மூவா)

அகம்படியார் - அகம்படியர் - அகம்படியானவர் -

அகம்படி முதலிகள் => (அகமுடையார்)

அகம்படி வீரர் = மன்னனின் மெய்க்காப்பாளர் (கம்பரா: 5: 11: 27)

அகம் = உள், உள்ளிடம், உட்பகுதி

"களவன் தன் அகம் மண்ணளைச் செல்லும்" (ஐங்குறு: 27)

= உள்ளகம் : இடம். "வரையகத்தால்" (பரிபா: 8 : 90)

= இருப்பிடம் : வீடு (நாலடி: 518)

= உள்ளம், மனம்

"அகமலி ஊடல் அகற்சிக் கண்ணும்" (தொல்.பொருள்: 157. இளம்)

= மார்பு (புறத்துக்கு உட்பகுதி உறுப்பமைவு எனும்

பொருட்பாட்டில் மார்பு - அகமெனப்பட்டது!

"பூண் அகம் நனைப்ப" (புறம்: 144: 5)

"நல்லகம் நயந்து" (குறுந்: 346)

= இல்லற இன்பம்

அகம் > (உள்ளம்; மனம்)

> (Skt) aham

"அகு" - எனும் வேர்ச்சொல்லின் அடிப்படைப் பொருண்மைக்கரு, "உள்ளிருப்பு" என்பது பற்றியதே!

இத்தகு கருப்பேற்று நிலையைக் - கீழ்க் குறிப்பறும் சில சொற்களுள்ளும் தெளிவுறக் காணலாகும்.

அகு + அடு > அகடு = 1. ஒரு பொருளின் அல்லது இடத்தின் உட்பகுதி

"அடு" - ஓரீறு (ஒ.நோ : முகு + அடு > முகடு = உச்சி

தகு + அடு > தகடு சக்கு + அடு > சக்கடு > சகடு)

"அகடுநனை வேங்கை வீ" (புறம்: 390: 21)

2. உள்ளொடுங்கிய பகுதி "அகடு ஆரப் புல்லி" (கலித்: 94: 41)

3. வயிறு (abdomen)

"பால்வீ தோல் முலை அகடு நிலம் சேர்த்தி. . .

முடங்கிய செந்நாய்" (நற்: 103: 5- 6)

அகடு + ஊரி > அகடூரி = அகடு (உள்) பதித்து ஊர்ந்து செல்லும் இயல்புடையதாகிய பாம்பு (சிந்தாமணி நிகண்டு: 11)

4. நடுப்பகுதி "அகடு சேர்பு பொருந்தி. . . கவடுபடக் கவைஇய சென்று வாங்கு உந்தி" (மலைபடு: 23: 24)

அகு + அண் > அகண் + இ > அகணி = உட்பகுதி

"அக்கணத்து அப்பிலத்து அகணி எய்தினார்" (கம்பரா: 4: 13: 27)

(மே.கா: "கடுக்காயில் அகணி நஞ்சு; சக்கில் புறணி நஞ்சு"

(செ.ப.க. அக.)

அகணி x புறணி (= புறப்பகுதி; வெளி)

அகம்: உள்ளடங்குகை

"வேந்துறு தொழிலே யாண்டினது அகமே"

(தொல்.பொருள்:189)

(யாண்டினது அகமே = ஓர் யாண்டின் உட்பட்டதாம் (நச்சர்.)

அகு + அவு > அகவு. அகவு + ஐ > அகவை = உள், உள்ளிடம், உட்பகுதி "சலாகை நுழைந்த மணித்துளை அகவையின்"

(மணிமே: 12: 66)

அகவை = உட்பட்ட காலம். உட்பட்ட ஆண்டு (வயது)

"ஈரெட்டாண்டு அகவையான்" (சிலம்பு: 1:34)

(மே.கா.: "ஈராறாண் டகவையான்" (சிலம்பு: 1: 24)

"இளங்குழற் குதலைத் தொண்டைவாய்

அகவை மூன்றெய்தி" (திருவிளை. பு: 4: 79)

அகம் + படு > அகப்படு.

அகப்படுதல் = உட்படுதல், உடன் சேர்த்து எண்ணப்படுதல்.

"இந் நாற் பேரெல்லைக்குள்ளும் அகப்பட்ட நீர்நிலமும்"

(தெ.இ.க. 7: 854)

= சிக்கிக் கொள்ளுதல்; மாட்டிக் கொள்ளுதல்

"நடுக்குழி அகப்பட்ட... கொல் களிறு" (புறம்: 17 :15)

"அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே" (திருவருட்பா: 3269)

= வயப்படுதல் - "அங்கொருத்தி கையில் அகப்பட்டதுவும்"

(விறலி விடு தூது: 115)

= சுருங்குதல், குறைவுறுதல்

"இடைநிலைப் பாட்டே தரவு அகப்பட்ட மரபினதென்ப"

(தொல். பொருள்: 439)

அகப்படுத்தல் = 1. இரையைக் கவ்வுதல்

"களிறு அகப்படுத்த பெருஞ்சின மாசுணம்" (நற்: 261 : 6)

= 2. (நாட்டை / அரசரைக்) கீழ்ப் படுத்துதல் ; கைக் கொள்ளுதல்

"பிழையா வினையுள் நாடு அகப்படுத்து" (பதிற்றுப்: 32: 14)

"சினங்கெழு வேந்தரை... தாக்கி ஒருங்கு

அகப்படேனாயின்" (புறம்:72:7-9)

ஆம், "அகப்பட்டுக் கொண்டது!" தெளிந்த - நம் தமிழுள் செப்பம் வாய்ந்த - ஒரு சிறிய கருத்து வெளிப்பாடுதானே, இது! இதை இப்படியே சொல்லவியலாதா? சொல்லலாகாதா?.....

"கொச்சையாகப் பேசும் நம்முள்ளவனாகிய (நம்ளவனாகிய) பச்சைப்பையல் ஒருத்தன், - இதனை எவ்வாறு கக்குவான்" என்று தெரியுமா, தமிழர்களே?!... அப் பையலின் (பயலின்) வாய்க்கிடையே இத் தமிழ்வழக்கு எவ்வகையிலாகச் சிக்கிச் சீரழிந்து - பின்னப்பட்டுப் பிளந்து சிதைவுற்றுச் சிறுகலுறக் குறுகிக் குலைவுறுமென்று அறிய விரும்புகிறீர்களா?!...

இதோ, அது! (பேச்சன்று, அது! பீய்ச்சு!)

"ஆட்டடுக்கிச்சி!" ஆட்டுக்கிச்சி என்பது மேலடுத்தவோர் ஆழ்ந்தகழ்ந்த படுபள்ளப் பாழ்ங்குழி வெளிப்பாடு! அன்று அன்று!... வெளிக்கீடு!...

அகப்பட்டுக் கொண்டது! > ஆப்பட்டுக்கொண்டது >
ஆப்பட்டுக்கொண்டது > ஆப்பட்டுக்கிட்டது > ஆப்பட்டுக்கிச்சி >
ஆப்பட்டுக்கிச்சி!

என்னவாக அகப்பட்டுக் கொண்டது, நம் தமிழ்!.... இத் தமிழ்த் தறிதலைப் பையலிடம்!... எப்படியாக வழக்கொன்றனை நசுக்கிக் கசக்கி நையவைத்து மைய வைத்து மசித்து வெளிப்படுத்துகின்றான் பாருங்கள்!... இச் சோம்பு ஏறி! > சோம்பேறி! நம் சென்னை வழக்கில் பிதுக்கினால் - சோமாறி!...

சொல்லுங்கள்! நீங்களே எண்ணிச் சொல்லுங்கள்! இவனை எத்தால் அடிப்பது?! எவ்வகை இருப்பாணி கொண்டு இடிப்பது?! எத்தால் கொத்துவது?! எதையெடுத்து மொத்துவது?! எவ்வகைக் களைகட்டி (களைகொத்தி) கொண்டு வெட்டுவது?! எச் சம்மட்டி கொண்டு தட்டுவது?! எக் கத்திகொண்டு இவனைக் குத்துவது?!

[ஆய்வுரைக்கொரு தனியன் (தனிச்செய்தி)]

அகம் + படு > அகம்படு > அமடு

இக் குழப்பச் சொல்வடிவைக் கண்டுபிடித்து (நண்டுபிடிப்பது போல்...) அயர்த்தியவர் (அசத்தியவர்) திருப்புகழ் எழுதித் திளைத்தெழுந்தவராகிய திரு. அருணகிரிநாதர் என்னும் அண்ணாமலை நம்பியார்!... கி.பி. பதினான்கு - பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் இத் தமிழகத்தே வாழ்ந்து திருப்புகழைப் பாடிய பாவாசான்! (மாபாசான்!...)

காண்க: அமடு > சிக்குகை (அதாவது, சிக்கலாகுகை)

"மாதரார் ஒளிர அமளி பீடத்தில்

அமடுபடுவேனுக்கு" (திருப்புகழ்: 641)

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டையிலிருந்த - அமெரிக்க விடையுழிய - அகத்திலிருந்துகொண்டு அறிஞர் வின்சலோபெருமகனார், தாம் தொகுத்தளித்த தமிழ் - ஆங்கில அகராதியுள் (1862- ஆகத்து) அமட்டுதல் எனும் இக்கடுங்கொச்சைச் சொல்லுக்குச் சிக்குப்படுதல் (சிக்குதல்) என்றவாறு பொருள் எழுதிப் பூரித்துவிட்டுப் போனார்! (சமயவழியத்துக்காக விட்டு அணுப்பப்பட்டவர் விட்டுவிட்டுப் போவதுதானே முறை! (கருதுக:

(தமிழ்) விடு > (L) mittere (> mission) (ஓ.நோ: விழுங்கு > முழுங்கு

விழி > முழி) (வாரணம் = கடல். வாரி = கடல் > mare, marina)

(E) marine : கடல் சார்ந்த mariner : நாவாய் வலவன்; கப்பல் வலவன்.

இதற்கும் முன்னீடேயே - "இராட்டிலர்" என்னும் ஆங்கிலேயப் பெருமகன் (Dr. Rottler) இவ் "அமட்டுதல்" எனும் சொல்லானது - "குமட்டுதல்" (வாந்தி எடுத்தல்) எனும் பொருட்பாடுடையது எனக் கக்கிவிட்டுக் கப்பலேறிப் போனார்! (1834-37)

நான் இவ்விடத்துக்கு வந்து ஏதாவது சொல்ல வேண்டாவா?!...
"குமட்டுதல்" என்றால் என்ன தெரியுமா?!...

உ : உயர்ச்சிக் கருத்து வித்து

உ > உ + து > உது = மேல்; உங்குள்ளது; ஊங்குள்ளது

"உவ்வும் எவ்வயினோயும் நீயே" (பரிபா: 2:56 :59)

"அவ் வெள்ளருவி உவ்வரை யதுவே" (பதிற்றுப்: 78: 2)

உவக்காண் = ஊங்கே பார்! (அகம்: 4: 12-13)

"உவக்காண் எம் காதலர் செல்வார்" (குறள்: 1185:1)

உவடு = உச்சி

"உவட்டு முகடுழக்க" (கும்பகோணப்பு; 495)

உவண் = மேலிடம் (சீவக: 2853)

உவ + (ப்) + பு > உவப்பு = உயரம்

"உவப்புப் புரைசேண் உறை உயர்வென்ப" (பிங்:1760)

உவு + அடு > உவடு > உவட்டு = தெவிட்டி மேல் வருதல்

"ஊன் கலந்து உயிர் கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே"

(திருவருட்பா: 32: 63)

உவட்டுதல் = உகட்டுதல் கருதுக: "உகப்பே உயர்தல்"

(தொல்.சொல்: 305)

மேற்பட்டுப் பெருகி வருதல்; பெருகி எழுதல்

உவட்டுதல் > உமட்டுதல் (வகர-மகரத் திரிபு)

உவட்டு = குமட்டுகை (விஞ்சிலோ)

கும்மு = கூடு கும்மல் = கூட்டம், திரட்சி

கும்மலி = பருத்தவள் (யாழ்.வழக்கு) குழுக்கு = கூட்டம், தொகுதி

கும்(மு) + உவட்டு > கும்மட்டு > குமட்டு :

உண்டது செரியாமல் உள்ளிருந்து மேலெழுந்து வெளிப்படு.

குமட்டுதல் = குமட்டிக் கொண்டு வருதல்

பதிற்றுப்பத்தின் இரண்டாம் பத்தினை இயற்றிய "கண்ணனார்" என்பார், "குமட்டுர்க் கண்ணனார்" என்றவாறு பதிவிலுள்ளாராதல் நினைவில் வரக்கூடும்!

அவ்வூர் "குமட்டுர்" அன்று!

அது உருப்பெற்ற வகை, வேறு வேர்ப்பட்டது!...

குய்: கூடுதற் கருத்துவேர் (செறிவு, திரட்சி, பருமை)

குய்வு > குவு குவு + அவு > குவவு = திரட்சி

"கோடேந்து புருவமொடு குவவு நுதல் நீவி" (அகம்: 39: 21)

குவு + அடு > குவடு = (திரண்ட -) மலை (சீவக: 12: 32)

மலையுச்சி (குறுந்: 179) (மேலுங் கருதுக: குவடு > கோடு)

குவடு = குன்று (சேரமான் மும்மணிக் கோவை: 1: 15)

குவடு + ஊர் > குவட்டுர் = குன்றின் அல்லது மலையுச்சியின் மீதமைந்துள்ள ஊர்.

குவட்டுரே (>) குமட்டுர் என்றாகியுள்ளது!

இப் பெரும்புலவர் பெருமான் - குவட்டுரில் இருந்தவரே!

(ஊர்ப் பெயர் - வகர மகரத் திரிபால் மயங்குற்றது!)

தொல்காப்பியத்தில் இடைச்செருகல்!

கலைமாமணி புலவர் சி. பெருந்தேவன்

பண்டைத் தமிழ்மக்களின் மொழி இலக்கணமாகவும் வாழ்வியல் வரலாறாகவும் இன்றளவும் இருந்து வரும் ஒப்பற்ற நூல் தொல்காப்பியம் ஆகும்.

அதன் மூன்றாவது அதிகாரமாகிய பொருளதிகாரத்தின் ஒன்பதாம் இயலாக இருப்பது மரபியல். அவ்வியலில் அந்தணர்க் குரியனவாகக் கூறப்பட்டுள்ள சிறப்பு நெறிகள் 71 முதல் 85 வரை உள்ள 15 நூற்பாக்களை இடைச்செருகலாகத் தமிழ்ப் புலவர்களும் அறிஞர்களும் கருதுகின்றனர். இந் நூற்பாக்கள் காலத்தால் பிற்பட்ட மனு(அ)தர்மத்தின் வருணச் சார்புடையவை ஆகும்.

"இந்தி வட மொழிகள் ஏக இன்னே - நல்ல
இன்பத்தமிழ் கிளர்ந்தே எழுக முன்னே"

- பாவாணர்

ஆரியக் காழ்ப்பொடு

ஆளுகை வேண்டா!...

இந்துத் தானி - உருதுப் காரி -
பந்தே வி-ஓகி - பாடு-பர் தேசி -
பங்கி-கோ சாவி - பாஞ்சா ரி-சடி -
சங்கலி - இரங்கடி - சார்மா லி-பார்பி -
பிரசபா சை-பாண் டோ-பசு தாரி -
பிரதா பகடி - பாசடி ரி-பூலி -
கோர்த்தி - மேர்வாரி - கோரக பூரி -
உற்கேதி போலி - உத்தா ரி-பாமி -
தேவநா கரி-அபு - ஆகரா வாலி -
கங்கா பாடி - கங்கே ரி-வாணி -
மீர்சா புரி - குரு மாலி-கோர்க் காலி -
இரகோ பாஞ்சி - இராசத் தானி -
இராச புதனி - மாதூரி - இரிவை -
மைதிலி - பகரி - மார்வா ரி-மால்வி -
உலோடி - கி ராரி - தமிதி-ப லாகி -
சத்தீ சகடி - ஆசுமி ரி-சுவதி -
மேவா ரி-கால்பி - பைகினி - நுனியா -
போபா லி-பூலியா - புவானி - அகரி -
கோதியா னி-கந்தால் - கோடுவா ரி-குர்சார் -
கோசாங் காபாடி - செயபுரி - நிமாதி -
போயா ரி-பரத பூரி - (இ)ரா சகடி -
மகேசுரி - அதுகுரி - மிர்கனி - சடாரி -
உலோதாந் தி-முசல் மானி-போ வாரி -
மராரி - கலாரி - என் றெழுபத் தொண்டு
மொழிகளின் - மொழிநடை வழக்குகள் பலவின்
வழிவந்த வற்றை வரித்துப் பிணைத்துக்
குலுக்கிக் கோத்தவோர் பாவையைக் கொண்டு
நலுக்கிக் குலைக்கப் பேர்வெறி வீணவர்
இந்தியா என்னவே ஒன்றுவித் திறுக்கிய
சந்திதே யத்தினுள் சமைந்திங் கியன்றிடும்

நூற்றையுந் தாண்டிமேல் இருபது மொழியரின்
 ஊற்ற மூளையுள் ஊற்றித் துருத்தியீங்
 கெழுபத் தைந்தாண் டாய்த்தொடர்ந் தேய்க்கிறார் !
 விழுந்தழிந் திறந்தன நாற்பது மொழியென
 ஆய்வரிங் கறைகிறார்! பூரியர் நிறைகிறார்!
 மாய்ப்பதைக் கண்டும் பொறைகாத் தியல்கிறோம்!
 எத்திட் டமெனினும் இந்திய ஆட்சியர்
 புத்தம் புதிதுபோல இந்தியில் - இந்தியின்
 தந்தைநேர் சமற்கிரு தமாம்வட மொழியினில்
 முந்தித் துருத்திடும் பெயர்வைப் புகாண்கிறோம்!
 ஒன்றிவண் மொழிகிறோம்! உம்கர வறிகிறோம்!
 இன்றைக்கி தனைஉம் சிந்தைமுன் வைக்கிறோம்!
 "ஓரிந் தியம்இனி வேண்டுமா?!" வேண்டுமேல்
 ஆரியக் காழ்ப்பொடு ஆளுகை வேண்டா!...

- அருளியார்

(குறிப்பு : நடுவண் பைதிரத்துள் (மத்தியபிரதேசம்) பேச்சுப் பயில்விலிருந்த - இந்தி உருவாதற்கு அடிப்படைகளாக வழங்கிய கிளைமொழிகள் - நடைவழக்கு மொழிகள் பட்டியல் - 1951 ஆம் ஆண்டு குடிமதிப்புக் கணக்கு (census) அறிக்கையின் பதிவுகளின் படி...)

நற்றமிழ் இதழ்க்குப் புரப்புக்கட்டணம் வழங்கியோர்:

எண்	திருவாளர்கள்	உருவா
1.	தமிழ்த்திரு. பாவலர் வ. பழநி,வில்லியனூர்	1000
2.	தமிழ்த்திரு. கல்லை அருட்செல்வன், ஓட்டன்சத்திரம்	1000
3.	தமிழ்த்திரு. மருத்துவர் மு. உத்திராபதி, புதுவை	500
4.	தமிழ்த்திரு. சின்னமணல்மேடு த. இராமலிங்கம், கடலூர்	500
5.	தமிழ்த்திரு. பெருமாங்குப்பம் சம்பத்து, வேலூர்	250
6.	தமிழ்த்திரு. வே. தில்லைகோவிந்தன், புதுவை	250
7.	தமிழ்த்திரு. ந. அம்பிகாபதி, புதுவை	250
8.	தமிழ்த்திரு. தமிழாகரர் தெ. முருகசாமி, புதுவை	240

புரப்புக்கட்டணம் வழங்கிய நற்றமிழ் அன்புள்ளங்களுக்கு நன்றி!

அடிப்படைக் கலைச்சொற் பட்டியல் - (8)

- செவ்வியன்

antenna gain	- அலை செலுத்தி - வாங்கி ஈட்டம்
antivirus, Antivirus program	- நச்சு எதிர்ப்பி, நச்சுநிரலுக்கு எதிரான மென்பொருள் செயலி
antivirus software	- (காண்க: Antivirus)
anvil	- பட்டடை
anvil vise	- பட்டடைக்கல் குறடு
apartment	- பகுப்பகம்
aperture	- 1. துளை 2. ஒளிக்கதிர்செல்லும் துளை 3. படப்பிடிப்பு வில்லைத் துளை
app.	- 1. பயன்பாடு 2. செயலி (காண்க: application)
apparatus	- துணைக்கருவி, செயற்கருவி, கருவி
apparent power	- தோற்றத்திறன், வெளிப்படைத்திறன் (திறன் காரணியை-power factor-ஐக் கணக்கிற் கொள்ளாத அலைமின்னோட்ட, மின்னழுத்தப் பெருக்கல் தொகை)
append	- பின்சேர், இணை
applet	- குறுநிரல் (பெரியநிரல் செய்ய இயலாததைச் செய்யும் சிறிய துணைநிரல்)
application	- பயன்பாட்டு நிரல், செயலி (செயல் முடிக்கும் முழு தன்னிறைவான நிரல்) (காண்க: Program, Software)
application program	- (காண்க: application)
application programming Interface	- செயலி நிரலாக்க இடைமுகம் (மென்பொருள் செயலிகளைக் கட்டமைக்கும் நடைமுறைகள், நெறிமுறைகள், கருவிகள் தொகுப்பு)
application software	- பயன்பாட்டு மென்பொருள், செயலி
applied science	- பயன்முறை அறிவியல்
apprenticeship	- தொழில்பயில்வு

approved contractor	- ஏற்கப்பட்ட ஒப்பந்தகர்
aqua	- நீர்
arc-absorber	- மின்வில் உறிஞ்சி
arc blast	- மின்வில்லின்போது உருவாகும் அழுத்தஅலை
arc fault	- மின்விற்பழுது

தமிழ்வழிக்கல்வி இயக்கம் ஏன்?

மறைமலை அடிகளார் தனித்தமிழ் இயக்கம் கண்டதுபோல், வ.சுப. மாணிக்கனார் கல்வித்துறையில் எங்கும் எதிலும் தமிழ், தமிழ் ஒன்றே பயிற்று மொழியாதல், மழலையர் பள்ளியெல்லாம் தமிழ் வழிப் பள்ளியாதல் என்னும் கொள்கையினைப் பரப்பும் நோக்கில் தமிழ்வழிக்கல்வி இயக்கம் கண்டார். இயக்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பினை ஏற்று, தமிழகம் முழுவதும் தமிழ்பரப்பவும் பிறமொழித் தாக்கத்தைப் போக்கவும் தமிழ் நடைச்செலவு தொடங்கினார்.

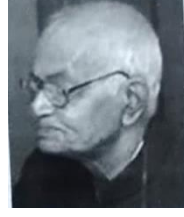
இயக்கத்தின் செயல்நோக்கங்களையும் கருத்து விளக்கங்களையும் பரப்புகின்றனையும் தெரிவித்து அருமையான மொழியறிக்கையை மதுரையில் 12-06-1988இல் வெளியிட்டுள்ளார். மழலை முதல் பல்கலை வரை எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழ் ஒன்றே பயிற்று மொழியாக வேண்டும். இதுவே ஒரு மொழிக்கொள்கை.

எந்த இந்திய மொழிகளையும் ஆங்கிலம் முதலான அயன் மொழிகளையும் துணை மொழிகளாகக் கற்கலாம். கற்க வேண்டும். கற்கும் பொதுவாய்ப்புப் பெருக வேண்டும். இது துணை மொழிக்கொள்கை.

தமிழ்நாட்டில் தமிழ்வழிக் கல்வி கற்றவர்க்கே வேலையும் வேலை வாய்ப்பும் உயர் கல்வியும் பிற வாய்ப்புகளும் உண்டு. இது வாழ்வுக் கொள்கை. தமிழ் நாட்டில் வேலை வேண்டுவோர் தமிழ் வழியில் கற்கவேண்டும். தமிழ்வழியில் கற்றவர்களுக்கே தமிழ்நாட்டில் வேலை வழங்கவேண்டும்.

- தமிழ்வழிக்கல்வி இயக்கம், அரியலூர் மாவட்டம்

திராவிட மொழியியல் ஆசான்

தமிழ்ச்செம்மல் வ. ஐ. சுப்பிரமணியம் (1926-2009) 'பேராசிரியர்க்குப் பேராசிரியர்' என்னும் பெரும்பெயர்க்கு உரியவர். புகழ் எனின் உயிரும் கொடுப்பவராய், பழியெனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ள விரும்பாதவராய், என்றும் அயர்விலராய், தமக்கென முயலா நோன்தாள் பிறர்க்கென நானும் முயலுநராய்ப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்த பெருந்தகை. மொழியியல் ஆய்வுத்துறையில் மேலைக் கல்வியாளர்களுக்கு இணையாகச் செயல்பட்டு, 'எம்முளும் ஒரு பொருநன் உளன்' என்று தமிழர்கள் பெருமிதவுணர்வோடு கூறிக்கொள்ளும் வகையில் ஆய்வுப் படைப்புகள் பல படைத்தவர். தாம் முன் மாதிரியாக இருந்து திராவிட மொழியியல் துறையில் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் அரும்பணி ஆற்றியதோடு, பல ஆய்வு நிறுவனங்களை நிறுவிப் பேணி வளர்த்தவர், தமிழ் இளைஞர்களுக்கு ஆய்வுநெறி காட்டி, அவர்கள் அறிஞர்களாகத் திகழ்வதற்கு உறுதுணை புரிந்தவர்.

அன்னாரின் கல்விப் பின்புலம் அவர்தம் வாழ்வில் படிப்படியாய் முன்னேறுதற்கும் பெற்ற பதவிகளிலெல்லாம் சிறப்படைவதற்கும் வழி செய்தது. நாகர்கோவில் இசுகாட்டு கிறித்தவக் கல்லூரியில் இளநிலைப்பட்டமும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்மொழியியல் முதுகலைப் பட்டமும் அமெரிக்க இண்டியானா பல்கலைக் கழகத்தில் மொழியியலில் முனைவர் பட்டமும் பெற்றார். திருநெல்வேலி இந்துக் கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராகவும், திருவிதாங்கூர் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகவும், கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைப் பேராசிரியராகவும், துறைத்தலைவராகவும், கேரளப் பல்கலைக்கழகக் கீழைக் கலைப்புலத்தில் முதன்மையராகவும், தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராகவும், திராவிடப்

பல்கலைக்கழகத்தின் இணைவேந்தராகவும் அப்பதவிகளுக்கெல்லாம் பெருமை தேடித்தரும் வகையில் பணியாற்றினார்.

அவரின் தளரா முயற்சியால் பிறந்த நிறுவனங்களும், வாழ்வும் வளர்ச்சியும் பெற்ற ஆய்வுக்கூடங்களும் பல. திருவனந்தபுரம் திராவிட மொழியியல் நிறுவனம், பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் பள்ளி, இந்திய மொழியியல் நிறுவனம், சென்னை உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், இந்திய நாட்டுப்புறவியல் நிறுவனம், இந்திய இடப் பெயராய்வு நிறுவனம், புதுவை மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவையெல்லாம் அவர் தொடர்தால் துலங்கியவை. தனிநாயக அடிகளாரோடு சேர்ந்து உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தை உருவாக்கி உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் நடைபெறவும் அவர் வழிசெய்தார். செம்மொழித் தமிழாய்வு நடுவண் நிறுவனத்தின் துணைத் தலைவர்களில் ஒருவராக இருந்து அதன் ஆக்கப் பணிகளை ஊக்குவித்தார்.

அமெரிக்கா, உருசியா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, மலேசியா, செருமனி, சப்பான், இலங்கை ஆகிய நாடுகளுக்கெல்லாம் சென்று தமது மொழியியல் அறிவைப் பெருக்கிக் கொண்ட பேராசிரியர் திராவிட மொழியியல் ஆய்வை உலக அரங்கிற்கு எடுத்துச் செல்வதில் முனைப்புடன் செயலாற்றி வெற்றியும் பெற்றார். பன்னாட்டுத்திராவிட மொழியியல் பள்ளி மூலமும் திராவிட மொழியியல் நிறுவனத்தின் மூலமும் அவருடைய நூல்களும் கட்டுரைகளும் வெளிவந்தன. பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் இதழ் (I.J.D.L.), திராவிட மொழியியல் கழகச் செய்தி இதழ் (DLA News) ஆகிய இரண்டு இதழ்களையும் மேன்மையாக நடத்திவந்ததால் மேலைப்பல்கலைக்கழகங்களின் கவனத்தை அவற்றின்பால் ஈர்க்க அவரால் முடிந்தது.

ஆய்வு நிறுவனங்களைக் கட்டிக்காக்கும் பெரும் பொறுப்பு பிற்கிடையேயும் திராவிட மொழியியல் பற்றியும் தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றியும் அவர் தொடர்ந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வழங்குவதில் தவறவில்லை. சான்றாக, இரண்டாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டில் கண்ணதாசனின் பாடல்களை மொழியியல் அணுகுமுறையில் அவர் ஆராய்ந்த கட்டுரை இளம் ஆய்வாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது. அவரது மேற்பார்வையில் செய்யப்பட்ட முனைவர்பட்ட ஆய்வேடுகளும் அவரது தூண்டுதலால் ஆய்வறிஞர்கள் எழுதிய

நூல்களும் அவ்வத் துறைகளில் புதுப்பாழை சமைத்துப் புத்தொளி தந்தவை. இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை:

1. The Variorum Edition of Tolkappiyam
2. The Index Verborum to Sangam Classics
3. Dialect Survey of Kerala
4. The Encyclopaedia of Dravidian Tribes
5. Handbook of Tamilnadu, Kerala, West Bengal.

தொல்காப்பியத்தை ஆராய்வார் பாணினியத்தையும் ஆழமாகக் கற்கவேண்டுமென்றும், கழகஇலக்கியங்களின் மொழிக்கூறுகள் பற்றி எழுதுவோர் அவ் இலக்கியங்களை முதலில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்றும் அவர் தொலைநோக்கோடு அறிவுரை கூறிவந்தார்.

பேராசிரியர் வ. ஐ. சுப்பிரமணியத்தின் வாழ்வும் பணியும் போற்றி மதிக்கப்பெற வேண்டியவை. தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் அவருக்குப் பெரிதும் கடன்பட்டிருக்கிறது.

(நன்றி: தமிழினி - சூலை 2009)

தமிழில் மட்டுமே பேசுவோம்!

(தமிழ்மொழி வேறு எவருக்கும் கிடைக்காத சொத்து. நம்மால் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்கு இல்லாமல் போய்விடக் கூடாது!)

- திருமிகு. சோம வள்ளியப்பன்

மாணவர்களிடையே, 'மாபெரும் தமிழ்க் கனவு' என்ற தலைப்பில் பேசும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. பேசியபோது ஒரு செய்தியை வலியுறுத்திக் கூறினேன். அது 'தமிழ் தெரிந்தவர்களிடம் தமிழிலேயே பேசுங்கள்' என்பதுதான். கூடுதலாகத், 'தமிழைப் பிறசொற்கள் கலப்பின்றிப் பேசுங்கள் என்பதையும், தமிழில் எழுதிப் பழகுங்கள், படியுங்கள்' என்பதையும் சொன்னேன். அந்த வேண்டுகோளுக்கு மாணவர்களிடையே நல்ல வரவேற்பு இருந்தது.

இப்போதைய இராக், சிரியா, துருக்கி தேசங்களின் சில பகுதிகளுக்கு முந்தைய பெயர், மெசபடோமியா. மிகத் தொன்மையான நாகரிகம் பிறந்த இடம். அந்த மக்கள் அப்போது பேசிய மொழி, சுமேரியா. இப்போது அந்த மொழி வழக்கில் இல்லை. உரோமாபுரி பெரும் பேரரசு; அதுவும் மிகத் தொன்மையான நாகரிகம் கொண்டது. அந்த மக்கள் பேசியது, இலத்தீன் மொழி. இக்காலத்தில் சில இலத்தீன் சொற்கள் அறிவியலில்

பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வேர்ச் சொற்களாக இருக்கின்றன. சில மத நிகழ்ச்சிகளில் பலுக்கப்படுகின்றன. மற்றபடி இலத்தீன் மொழியும் பேச ஆளில்லாமல் இப்போது பேச்சு வழக்கில் இல்லை.

அதேபோல தொன்மையான பல கிரேக்க மொழிகள் வழக்கொழிந்து விட்டன. சீனாவில் ஒரு காலத்தில் பலராலும் பேசப்பட்ட மன்சு மொழி பேசுபவர்கள் இப்போது மிகக் குறைவு. ஆசுதிரேலியாவின் தாசுமேனியத் தீவில் புழக்கத்தில் இருந்த அனைத்து மொழிகளும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி செய்த போது அழிந்துவிட்டன.

யுனெசுகோவின் கணக்குப்படி, இப்போது உலகின் பல பகுதிகளில் மொத்தம் 7,000 மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. அதே யுனெசுகோவின் கணிப்புப்படி, இவற்றில் 40% அதாவது, 2,800 மொழிகள் விரைவில் அழிந்து விடும் நிலையில் இருக்கின்றன. பேசுபவர்கள் இல்லாமல் போக, அந்த மொழிகள் காணாமல் போய்விட்டன. அந்த 40 விழுக்காட்டில் தமிழ் வராமல் இருக்க வேண்டும். இது என்ன புதுமை! நாம் தமிழில் பேசிக் கொண்டுதானே இருக்கிறோம்? என்று சிலர் கேட்கலாம்.

‘நான் சொல்வது ரைட்டு தானே? நீங்க அக்ரி பண்ணலையா? சம் பீப்பிள் வில் நாட் அக்ரி. தட் இஸ் ஒகே’_ என்பது போலத்தான் இப்போது தமிழில் பலரும் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் பேசுவது தமிழ் இல்லை; ஆனால், 'கஞ்சி குடிப்பதற்கு இலார். அதன் காரணங்களும் இவையென்று அறியார்' என்று பாரதியார் பாடியதைப் போல, தாங்கள் பேசுவது தமிழ் இல்லை என்பதுகூட அவர்களுக்குத் தெரியாது. மற்ற மொழிச் சொற்கள் கலவாமல் அவர்களால் தமிழ் பேசவே முடியாது. மற்ற மொழிகளில் முதன்மையானது மட்டும்தான் ஆங்கிலம். எனவே, ஆங்கிலம் தவிர சமற்கிருதம், இந்தி மட்டுமல்ல; இன்னும் 26 பிற மொழிச் சொற்களும் பேராளமாகத் தமிழ் பேசுபவர்களிடம் கலந்திருக்கின்றன.

‘தூய தமிழ்ச் சொற்கள்’ இருக்க ஏன், பூஜை, ராஜா, ஜீவன், ஜவாப், வக்காலத்து, தபால், சாவடி, நாயக், அலமாரி, செக், சாவி, மேசை, ஜன்னல், உதாரணம் போன்ற இன்னும் பல சொற்களையும் (கவனிக்கவும் சாதாரணமாக அல்ல) ‘எளிதாகப் பயன்படுத்துகிறோம்’ ஆங்கிலம் குறித்துக் கேட்கவே வேண்டாம். தமிழில் பேசுகிறவர்களில் பலர் தொடக்கத்தில் அல்லது முடிவில் ஓரிரு தமிழ்ச்சொற்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, மற்றபடி அதிகமான ஆங்கிலச் சொற்களாலேயே சொல்லியங்களை அமைக்கிறார்கள்; பேசும்போது மட்டுமல்ல, எழுதும் போதும் அப்படியேதான்.

இங்கே 'இம்மீடியட்டா வாங்க', 'ஓகே சார். குட் மார்னிங் சார்', 'ப்ளீஸ் டேக் யுவர் சேர்', 'தேங்க்யூ சார்', 'நான் சொல்றது லிசன் பண்ணுங்க. அண்டர்ஸ்டாண்ட் ஆகலைன்னா கொஸ்டின் பண்ணுங்க', 'ஓகே சார்'. - இப்படி உரையாடுபவர்கள் தவிர, இன்னும் சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவர்களைவிட இன்னும் சில படிகள் மேலே போய், முழுவதும் ஆங்கிலத்தில் பேசுவார்கள். அவர்களிடம் தமிழில் பேசுங்கள் என்று கூறினால், வெட்கமே இல்லாமல் 'சாரி' என்றுகூட சொல்ல மாட்டார்கள். நேரடியாக, 'ஐ டோன்ட் நோ' தமிழ் என்பார்கள்.

அப்படிச் சொல்பவர்களில் சிலருக்குத் தமிழ் தெரிந்திருக்கலாம். ஆனாலும்கூட அவர்கள் அவையில் கிடைக்கும் பெருமைக்காக அல்லது அவர்களை விளக்கம் தெரிந்தவர்களாக மற்றவர்கள் நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத், தமிழ் தெரியாது என்பார்கள். ஆங்கிலத்திலேயே பேசுவார்கள். இடையில் இந்தி சொற்களைக்கூட பெருமையோடு கலப்பார்கள். ஆனால் மறந்தும், தவறியும் தமிழில் பேசி விட மாட்டார்கள்.

எட்டுக்கோடி தமிழர்கள் வாழ்கிறோம். ஒரு மொழியைத் தொடர்ந்து பேசவும் எழுதவும் படிக்கவும் வளர்க்கவும் இதைவிட ஒரு பெரிய எண்ணிக்கை தேவையா? பிரான்சு, செர்மனி, சப்பான் போன்ற நாடுகளில் அந்தந்த நாட்டின் மொழிகள்தான் பேசப்படுகின்றன. அந்த மக்களின் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட நம் தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கை அளவுதான்.

‘எப்படிப்பட்ட மொழி! செம்மொழி! எத்தனை இலக்கியங்கள், எப்படிப்பட்ட இலக்கணங்கள்!! எவ்வளவு அறிவுசார் பொக்கசங்கள் இருக்கிற மொழி, தமிழ்!!! அந்த மொழியில் பேசுவது எவ்வளவு பெருமை!’ அதைப் பேசுவதில் என்ன தயக்கம்? ஏன் செய்வதில்லை?

விழுப்புரம் அருகில் ஒரு கல்லூரியில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடந்த பட்டமளிப்பு விழாவில் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டு மாணவர்களுக்குப் பட்டமளிக்க என்னை அழைத்திருந்தார்கள். அந்த நிகழ்ச்சியில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து மட்டுமே தமிழில் இருந்தது. மற்றபடி, வரவேற்புரை முதல் கல்லூரியில் இருந்தவர்களுடைய உரைகள், மாணவர்களுடைய உரை, நன்றி உரை என அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில்; மேடையில் அமர்ந்தபடி பேசுபவர்களையும் பார்வையாளர்களையும் கவனித்தேன்.

ஆங்கிலத்தில் பேசக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருந்த சில மாணவர்களுக்கு அது வேற்று மொழி. எவரோ எழுதிக் கொடுத்ததை வாசிக்க வேண்டும், அல்லது மனனம் செய்து பேச வேண்டும் என்ற

நிலை. தட்டுத் தடுமாறிப் பேசி முடித்தார்கள். அதைப் பெரிய வெற்றி என்று நினைத்தார்கள். பார்வையாளர்கள் அந்தப் பேச்சுக்களில் கவனம் செலுத்தவில்லை. காரணம், அது அவர்களுக்கு முழுவதும் புரிந்திருக்காது.

ஆனால், அப்படி ஒரு நிகழ்ச்சியை ஆங்கிலத்தில் நடத்தி முடித்ததில் கல்லூரிக்கும் பெருமைதான். மேடையில் இருந்தவர்களும் பார்வையாளர்களும் தமிழர்களாக இருக்க, ஏன் ஆங்கிலத்தில் பேச வேண்டும்? இது என்ன ஒரு கட்டாயமா? (சடங்கா? என்ற சொல் தோன்றுகிறது. ஆனால், அதைத் தவிர்க்க நினைக்கிறது மனம்).

ஆங்கிலம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பல்வேறு நிறுவனங்களில் ஆங்கிலமே அலுவல் மொழியாக இருக்கிறது என்பதாலும், அயல்நாடுகளில் இருப்பவர், பிற மாநிலங்களில் இருந்து வந்து பணி செய்வதோடு உரையாட ஆங்கிலம் தேவை என்பதெல்லாம் சரி. மேற்படிப்புகளுக்கும் ஆங்கிலம் தேவை என்பது சரி.

எனவே, தமிழ் மட்டுமில்லை. ஆங்கிலமும் தேவை. அதையும் தவறின்றி, சரியாகப் பேச, எழுத வேண்டும் என்பதிலும் எனக்கு ஒப்புதல்தான். அதற்காகத் தமிழை ஏன் விட்டுவிட வேண்டும்? இது தனி; அது தனி. இரண்டும் செம்மையாக இருக்க வேண்டும்.

இந்த நிலையில், தமிழில் தொடர்ந்து நாம் பேசாமல் விட்டால், தொடர்வண்டி நிலையங்களில், வைப்பகங்களில் மற்றும் பிற பொது இடங்களில் தமிழில் பேசாமல் விட்டால், ஆங்கிலத்திலோ அல்லது புதிதாக வேலைக்கு வந்து இருப்பவர்கள் பேசுகிற இந்தியில் பேசத் தொடங்கினால், தமிழ் என்னவாகும்? அது குறித்த விழிப்புணர்வு இல்லை. அப்படிச் செய்கிறோம் என்கிற உணர்வும் இல்லை.

தொடர்ந்து பல்வேறு தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்; தமிழ் தெரிந்தவரிடம் தமிழில் மட்டுமே பேச வேண்டும்; தமிழ் தெரியாதவர்களிடமும் தமிழைக் கற்றுக் கொடுக்கும்படி, அவர்கள் நம் மாநிலத்தில் இருந்தால் செய்ய வேண்டும். இணக்கம் செய்து கொள்கிறோம், நல்லவர்களாக நடந்து கொள்கிறோம் என்று நம் மொழியை விட்டுக் கொடுத்து, பிற மொழியைப் பயன்படுத்துகிற போது நம் மொழி அழிவதைத் தடுக்க இயலாது.

தமிழில் பேசுதல், படித்தல், எழுதுதல் கட்டாயம். அது, எனைவல் (வாட்சஆப்), மின்னஞ்சலோ (இ-மெயில்), குறுஞ்செய்தியோ (எசு.எம்.எசு) எதிலும் தமிழில் எழுதலாம். அதற்கான வசதிகள் இருக்கின்றன. பேசினால் தமிழில் தட்டச்சு செய்கிற வசதிகள் கூட உண்டு; பயன்படுத்தக் கொஞ்சம் முயற்சியும் மனமும் வேண்டும்.

"இனி ஒரு முறை செய்வோம் ; அதை எந்த நாளும் காப்போம்!"

அந்த நெறி தமிழர்களிடம் மட்டுமில்லை. தமிழ் தெரிந்தவர்கள் அனைவரிடமும் தமிழில் மட்டுமே பேசுவோம், எழுதுவோம் . பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக உயிர்ப்போடு இருந்து வரும், செழுமையாக வளர்ந்து வரும், செம்மொழியாம், தமிழ் மொழி வேறு எவருக்கும் கிடைக்காத சொத்து. நம்மால் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்கு இல்லாமல் போய்விடக் கூடாது.

கட்டுரையாளர்: பொருளியல் வல்லுநர்.
(நன்றி : தினமணி - நடுப்பக்கக் கட்டுரை - 28.10.2025)

இசைப்பேரறிஞர் வீ.ப.கா.சுந்தரம்

(சென்ற இதழ்த்தொடர்ச்சி)

- முனைவர் மு. இளங்கோவன்

வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்களின் நெஞ்சில் நின்றவர்கள்:

வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்கள் வாழ்க்கை ஆய்வுவாழ்க்கை. எனவே தம் குடும்பப் பணிகளைவிட ஆய்வுப் பணிகளில் மூழ்கிக் கிடந்தவர்கள். தம் நெஞ்சில் சில கொள்கைகளை வைத்திருந்தார். சில புதிய கண்டுபிடிப்புகளை வைத்திருந்தார். இவற்றோடு உடன்படுவோரை மேலாக மதித்தார். தம் கண்டுபிடிப்புகளுக்கு முன்னோடியான அறிஞர்களைக் கடவுளாகவே எண்ணி மதித்தவர். தாம் ஒரு கிறித்தவராக இருந்தும், தமிழிசை முன்னோடிகளில் ஒருவரான தாளவேந்தர் என வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்களால் போற்றப்பட்ட ஞானசம்பந்தர் பெருமானின் பெயரினைத் தம் மனைக்கு வைத்திருந்தார். அதுபோல் தமிழிசை மூவர்களான அருணாசலக் கவிராயர், மாரிமுத்தா பிள்ளை, முத்துத்தாண்டவர் ஆகியோரைத் தம் எழுத்துகளில் உயர்வாகப் போற்றி எழுதியுள்ளார்.

தமக்குப் பணி வழங்கித் தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியம் உருவாகக் காரணமாக அமைந்த பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர்கள் முனைவர் ச.முத்துக்குமரனார், முனைவர் வீர. முத்துக்கருப்பன், முனைவர் பெ.செகதீசன், முனைவர் சி.தங்கமுத்து ஆகியோரை வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்கள் எஞ்ஞான்றும் மறந்தாரில்லை.

அதுபோல் அறிஞர் வ.சுப.மாணிக்கனார், பேராசிரியர் தமிழண்ணல், பேராசிரியர் சீத்தா முதலானவர்களையும் மதித்தவர். திருநெல்வேலி சிவனியநூற்பதிப்புக் கழகத்தின் வ.சுப்பையாபிள்ளை, இரா.முத்துக்குமாரசாமி ஆகியோரையும் நன்கு மதித்தார். மருத்துவர் இரா.கலைக்கோவனிடத்து வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்களுக்கு நல்ல பற்றுமை இருந்தது.

வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்கள் இசையாய்வு குறித்துப் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். பல கட்டுரைகளை வரைந்துள்ளார். பல ஆய்வரங்குகளில் உரை நிகழ்த்தியுள்ளார். இன்னும் பல நூல்களை எழுதத் திட்டமிட்டிருந்தார். அவற்றுள் யாழ்ப்பறிய நூலொன்று அவர் உள்ளத்தில் கருக்கொண்டிருந்தது. அது வெளிவராமல் போனது தமிழர்களின் போகூழேயாகும். ஏனெனில் ஒருமாலைப்பொழுதில் யாழ்ப்பறிய பேச்சு வந்தது. மறுநாள் அவ் யாழ் பற்றிய கட்டுரையுடன் ஐயா அவர்கள் வந்தமை எளியேனை வியப்படையச் செய்தது.

தொல்காப்பியம், கழகநூல்களில் இடம்பெறும் யாழ் குறித்த அனைத்துச் சொற்களையும் திரட்டி உருவம் கொடுத்திருந்தமையும் யாழ்நூலாரினும் புதிய உண்மைகள் சில இடம்பெற்றிருந்ததையும் அந்நாளில் கண்ட நினைவுகளுடன் இச் செய்தியைப் பதிவு செய்கிறேன்.

வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்களின் கண்டுபிடிப்புகள் பலவும் அவர்தம் தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. நூல்வடிவம் பெறாமல் பல்வேறு ஏடுகளில் சிதறிக் கிடக்கும் அவர்தம் கட்டுரைகள் தொகுக்கப் பெறுவதும், நூலுருவம் பெறுவதும் காலத் தேவையாகும். ஏனெனில் இக் கட்டுரைகளில் பல்வேறு உண்மைகள் பொதிந்திருக்கக் கூடும். வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்கள் தாமே பாடுதுறையை அறிந்தும், கருவியிசையை அறிந்தும், தாளம் பற்றிய பேரறிவு கொண்டும், தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் நல்ல பயிற்சி கொண்டும், வேர்ச்சொல்லாய்வில் தோய்ந்தும், உலக இசைபற்றிய அறிவுகொண்டும், பயிற்றுவித்தலில் நற்றிறம் கொண்டும் விளங்கியதால் இவர்தம் களஞ்சியப் பணிக்கு நிகரான வேறொருவரின் உழைப்பை இசைத்துறையில் ஒப்புமைகாட்ட இயலாதவர்களாக உள்ளோம்.

வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்களின் சில இசையாய்வு முடிவுகள்:

சிலப்பதிகாரப் பதிகவுரையை ஆய்வாளர்கள் முழுமையாக ஆராயாததால் பல்வேறு குழப்பங்கள் இசையாய்வுகளில் ஏற்பட்டுள்ளன. இப் பதிக உரையை முழுமையாக வீ.ப.கா.சுந்தரம் விளக்கியுள்ளார். பண்டைக்காலத்தில் வழங்கப்பட்ட ஐந்து நிலங்களுக்கும் உள்ள இசையை இளங்கோவடிகள் தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளதை வீ.ப.கா.சுந்தரம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அவை : 1. முல்லையாழ், 2. குறிஞ்சியாழ், 3. மருதயாழ், 4. நெய்தல்யாழ் 5. சுடுபாலை. இவற்றின் இன்றைய பெயராக அரிகாம்போதி, நடபைரவி, கரகரப்பிரியா, தோடி, சங்கராபரணம் உள்ளதையும் வீ.ப.கா.சுந்தரம் கண்டுகாட்டியுள்ளார். பழங்காலத்தில் யாழ் என்றும், பின்னர் பாலை என்றும் இன்று மேளகர்த்தா ராகம் என்றும் இசை வழங்கப்படுவதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழகத்தின் தொன்மைக் காலத்தில் ஏழ்பெரும் பாலைகளுக்கும் தலைமையாக விளங்கியது செம்பாலையாகும். இது அடிப்படைப் பாலையாகவும் இருந்தது. இது கழகக் காலத்தில் முல்லையாழ் (பெரும்பண்) என்னும் பெயரினைப் பெற்றிருந்தது. தலைமைச் சிறப்பால் பாலையாழ் எனவும் அழைத்தனர். பின்பு செம்பாலை எனப் பெற்றது. இன்று அரிகாம்போதி என்பது பண்டு செம்பாலை எனப்பட்டது. சிலம்பின் ஆய்ச்சியர் குரவையில் செம்பாலையை உரையாசிரியர்கள் அரிகாம்போதியின் நரம்புகளை உடையது எனத் தெளிவுட்டியுள்ளனர்.

வீ.ப.கா.சுந்தரம் அவர்கள் பழந்தமிழ் நூல்களில் பொதிந்துகிடக்கும் இசையுண்மைகளை வெளிக்கொண்டு வந்ததுடன் இசையறிஞர்கள் தந்திருந்த சில தவறான விளக்கங்களையும் தம் நுண்ணறிவால் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார். பஞ்சமரபு நூலுக்கு அவர் வரைந்த நுண்ணுரை பல்வேறு புதிய இசையுண்மைகளை இசைத்துறைக்கு வழங்கியுள்ளது. இதுநாள்வரை விளக்கப்படாமல் இருந்த வரிக்கூத்தின் குலம் விளக்கம் பெற்றமை, யாழ் என்ற இசைக்கருவி காலந்தோறும் மாறிய வகையை விளக்கியுள்ளமை, காரைக்காலம்மையார், திருஞானசம்பந்தர், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர், சேக்கிழார், அருணகிரியார் முதலானவர்களின்

வினாதலும் - விடுத்தலும்

- பேராசிரியர் அருளியார்

1. Video - என்பதைக் காணொளி, காணொலி - என்றவாறு

இருவகையில் தமிழ்ப்படுத்துவர். எது சரி என அறிய விழைவன்.

- செந்தமிழ்ச்சிவ - முத்துக்குமாரசாமி,

(ஆற்றுார் > ஆத்தூர் (சிலை = பக்கமலை) சைல (வ) > (சேல) சேலம்)

அரும்பெறல் ஐயாவுக்கு (இவ்வாட்சி, பாவாணருடையது!)

பாவலரேற்றினை நோக்கிய மடல்களிலெல்லாம்..!)

ஐயக்குறிப்புகள் அகத்திலாடின! ஈதெம் விடை!...

காண்" (எனும் வினை)(பொருளாட்சி விரிவுகள்)

1. பார் 2. வழிபாட்டுடன் பார் 3. கண்டறி 4. அறி 5. பட்டறி

6. அமைப்பாக்கு 7. உருவாக்கு 8. ஆராய் 9. மதி 10. வணங்கு

11. புறங்காண் 12. ஒத்திரு 13. பொருந்து 14. பொறு 15. பழகு

16. விரும்பு 17. அளவில் நில் (ஒப்புநோக்க விளைவு எத்துணை

மூட்டைகாணும்!) 18. கண்ணுக்குத் தெரி 19. புலப்படு 20. தோன்று ...

இவ்வினையுரு தொழிற்பெயர்ச் சொல்லாக வருமெனில் - காண்கை எனக் கையீறு பெறும்! (கை என்பது வேறொன்றுமன்று, "செயல்" எனும் பொருளதே! இய் > எய் > செய் = செயற்படு-செயற்பாட்டு உறுப்பு. கிரேக்கத்தில் - இச் சொல்லே "khei" என்றும் "kheir" என்றும் படிவெய்தின! kheir என்னும் வடிவைச் சுமந்துவந்தே (kheir-) "கர" என்றனர், ஆரியப் பூரியர்!)

காண்கை எனும் தொழிற்பெயர் போன்றதுவே, தல்லீறு பெற்ற "காண்டல்" என்பதுவுமாகும்! காண் + தல் > காண்டல். அவையொத்ததே "காண்பு" என்பதூஉம்! "உ" என்னும் உகரவீறு ஒரு தொழிற்பெயரீறு! இது, எழுத்துருவில் "வு"கரமாகும்! அளவு - உருவு - தெளிவு - என்பனபோன்று காண்வு (என்பது) காண்பு என்று நிறைவார்ந்தியையும்! இப்பொழுதுதான் "காண்பு" தொழிற்பெயர்ச்சொல்லாகும். "காண்" எனும் சொல்லாட்சி, தொழிற்பெயராகக் கனிவுறாத வினைக்கேயான நிலையதாகும்!

ஒலி = ஒலிசெய் (ஒலிப்புறு) எனும் பொருண்மையது. இது வினைச்சொல். ஒலி = ஒலிப்பு, ஒலிப்பூறு (ஒலிப்பு + ஊறு < உறு) - இது தொழிற்பெயர். காண்பு + ஒலி > காண்பொலி. இரு சொற்களும் தொழிற்பெயர்ச் சொற்கள்! காண்பும் ஒலியும் இயைவு கொள்ளும்

நிகழ்வு குறிக்க, இப் புணர்ப்பே கருத்துக்கேற்ற பொருண்மை கொளுத்தி நிறைவுறுத்தும்!

உங்கள் குறிப்பு மடலில் வரும் (காண் + ஒலி) காண்பும் ஒலிப்பும் எனச்சேர்ந்து உம்மைத்தொகையாகக் காணொலி என அமைந்துளது என்பது, பிழைபாடு!

"காண்" என்பது வினையேயன்றிப் பெயர்ச்சொல்லாக ஆகாது! "காண்பு" எனிலே அது பெயராகும்! காண்ஒலி காணொலி என்பது வினைத்தொகை ஆகும்! (காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை!)

(காண் + ஒலி) காணொலி என்பது பொருண்மைக் கோளூறு சார்ந்த நிறைவுறாப் புணர்ப்புச் சொல்லாகும்! அதுவேபோல் - காணொளி (காண் + ஒளி) எனும் கூட்டுமாகும்! "காண்" என்னும் வினைச்சொல்லும் "ஒளி" எனும் பெயர்ச்சொல்லும் ஒன்றிய கூட்டு, கருத்துப்பொருட்பாட்டு நிறைக்கு வழிகோலாது!

இரண்டு ஆள்கைகளும்-இவ்வகையான பிழைபாட்டு நிலைகள் கொண்டனவே! காட்சியும் - ஒலிப்பும் ஒருசேர நிகழ்வுறும் நிலைப்பொருண்மையைக் குறிக்கக் காண்பு + ஒலி என அமைத்து - ஒருமிக்கப் புணர்த்திக் "காண்பொலி" என வழங்க வேண்டும் என்பதுவே, என்னின் இன்றைய தேற்றம், தெளிவு!

காணொளியும் பிழை! காணொலியும் பிழை! "காண்பொளியும்" பிழை!

காண்பும் ஒளியும் மட்டுமே குறிக்கப் பெறுவதாயின், - ஒலி என்னும் கருத்துரு ஆங்கெழுந்து தோன்ற வழியிலையே! காண்பொலி என்பது மட்டுமே பொருள் நிறைவுறுத்தும்!...

காணொலியும் காணொளியும் "வாணொலி" கண்டெடுத்த வார்ப்பச்சுகள்! காண்பொளி என்னும் சொல்லமைப்பும் பொருட்பாட்டுக் குறைச்சொல்!

காண்பொலியே காண்பு + ஒலி (ஒலிப்பு) கனிந்து நிறைவாரும் கவின் கூட்டுச்சொல்! அதனையே வழங்க வேண்டுகின்றேன்!

2. ஓரட்டுக்கை என்பதன் பொருள் யாது?

பேராசிரியர் சு.ஆ.வெங்கடசுப்புராயர், புதுச்சேரி

மாந்தர் உறுப்பினுள் வலக்கைக்கு ஈடான கை எனும் பொருளில் ஈட்டுக்கை > (இடக்கை) என்றவாறு இடக்கையினைக்

குறிப்பதற்குச் சொல் உருவாகியது. இதுபோன்றே, ஓர் ஈட்டுக்கை (ஓர்ஈட்டுக்கை) என்பது திரிபடைந்து 'ஓரட்டுக்கை' என்றவாறு வழங்கலுற்றது. ஆக, இடக்கை என்பதும், ஓரட்டுக்கை என்பதும் ஒருவினையுறுப்புக்கை குறித்ததுவே. (ஓர் + ஈட்டு + அம் + கை என்பது ஓரிட்டாங்கை ஆகும். அதுவே "ஓரட்டாங்கை" என்றவாறு கொச்சையுறும்!)

தமிழ் வென்றாக வேண்டும்!

உலக நாடுகளில் 1999 ஆம் ஆண்டு முதல் உலகத்தாய்மொழி நாளாகக் கொண்டாடப்படும் நாள் பிப்பிரவரி 21. தமிழ்நாட்டில் மொழிப்போர் ஈகியர் வீரவணக்க நாள் சனவரி 25. தமிழ்மண்ணிற்காக உயிர்ஈகம் செய்த உயர்ந்த உள்ளங்களை நாளும் வணங்குவோம்!

உலகநாடுகளில் தாய்மொழிக் கல்வி பாதுகாக்கப்படுகிறது! தமிழ்நாட்டில் தாய்மொழி தமிழ்க்கல்வி புறக்கணிக்கப்படுகிறது. மழலையர் கல்வியில் ஆங்கிலம் திணிக்கப்படுவதால், தமிழ் அறியாத தலைமுறை உருவாக்கப்படுகிறது. தமிழும் தமிழ்வழிக்கல்வியும் கட்டாயக்கல்வி இல்லை என்பதால் தமிழ்க்கல்வி தேய்பிறையாகிவிட்டது. மொழி உணர்வும் இன உணர்வும் குறைந்ததால் 90% மக்களின் பெயர்கள் தமிழாக இல்லை.

அரசுப்பள்ளிகளும் தமிழ்வழிக்கல்வியும் வீழ்ச்சியடைந்து வரும்நிலையில் தொடக்கநிலைக்கல்வி தமிழ்வழிக்கல்வியாக, கட்டாயக் கல்வியாக்குதல் வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் வேலை வேண்டுவோர் தமிழ்வழியில் கற்க வேண்டும். தமிழ்வழியில் கற்றவர்களுக்கே தமிழ்நாட்டில் வேலை வழங்கவேண்டும். அரசுப்பள்ளி - தமிழ்வழிக்கல்வி மாணவர்களுக்கு உயர்கல்வி வேலைவாய்ப்புகளில் 60% இடஒதுக்கீடு உறுதி செய்ய வேண்டும்.

சட்டம் உறுதுணையாக இருந்தால் மட்டுமே தமிழை நாம் தக்க வைத்துக்கொள்ள முடியும். 2014-இல் தாய்மொழிவழிக்கல்விக்கு உச்சஅறமன்றம் வழங்கிய சாத்தண்டனையிலிருந்து தாய்மொழிவழிக் கல்வி - தமிழ் பாதுகாக்கப்படவேண்டி மொழிப்போராட்ட தீப்பந்தம் ஏந்துவோம். தீ பரவட்டும்! தமிழ் வெல்லட்டும்!

தமிழ்வழிக்கல்வி இயக்கம், அரியலூர் மாவட்டம்

தமிழ்க்களம் : 9788806016

மூன்றாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கும் 'நற்றமிழ்': ஒரு வேண்டுகோள்!

செந்தமிழ்ச் சான்றோர் பெருமக்களுக்கு, வணக்கம்.

தமிழ்மாமணி புலவர் மு. இறைவிழியனார் அவர்களால் தி.ஆ. 2031 விடை, 1-இல் (14.05.2000) தொடங்கப்பெற்ற "நற்றமிழ்" இதழ், இடைநிற்பாட்டுக்குப் பின்னர், கடந்த திருவள்ளூர்வராண்டு 2055 விடைத் திங்கள் (2024-மே) முதலாகச் செந்தமிழ்ச்செம்மல் திருமிகு. தமிழ்நம்பி அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்துகொண்டிருப்பது தாங்கள் அறிந்ததே!

சீரிய முறையில் மூன்றாம் ஆண்டுக்குச் செல்லவிருக்கும் 'நற்றமிழ்' இதழினை மேலும் வலுப்படுத்தவும், நம் செந்தமிழ்மொழிக்குத் தொடர்ந்து ஆக்க வினைப்பாடுகளை உருவாக்கவும் அனைவரையும் அன்புடன் வேண்டிக்கொள்கின்றோம். நிற்க, நற்றமிழ் இதழ்க்கு அருள்கூர்ந்து உறுப்பினர் கட்டணம் (புரப்புக் கட்டணம்) செலுத்தியுதவுமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம். மேலும், நற்றமிழ் இதழ் தொடர்ந்து தங்களுக்குக் கிடைக்கக் கட்டணம் செலுத்துவது இன்றியமையாதது என்பதையும் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

வருகின்ற ஏப்பிரல் திங்களுக்குள், கட்டணம் செலுத்துவோர்க்கு மட்டுமே இதழ் தொடர்ந்து அனுப்பப்பெறும் என்பதையும் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். அன்புகூர்ந்து நிலையுணர்ந்து துணைதர வேண்டுகின்றோம்.

-நற்றமிழ் அறக்கட்டளையார்

நற்றமிழ்க் கட்டணவிளக்கம்

தனி இதழ்	உ.ரு.	20.00
ஆண்டுக்கட்டணம்	உ.ரு.	240.00
ஐந்தாண்டுக்கட்டணம்	உ.ரு.	1000.00
வாணாள் கட்டணம்	உ.ரு.	2500.00

(UPI - Unified Payments Interface)

ஓ.செ.ப. ஒருங்கிணை செலுத்தல் பரிமாற்றம்:

பேசி எண் : 89 39 84 59 01 (S. Sejiyane)

பணவிடை செலுத்த விழைவோர்

'நற்றமிழ்' பெயரில் இதழ் முகவரிக்கு அனுப்புக!

நம் செந்தமிழுயர வுழைக்கும் செஞ்சொற்கதிரவர்

‘நம் செந்தமிழுயர வுழைக்கும் செஞ்சொற்கதிரவர் - சொல்லாய்வுப் பேரறிஞர் - தேடக்கிடைக்காத தெள்ளுமணி-இறையருட்கொடை -வயிரச் சுரங்கம் பேராசிரியர் அருளியார் வலிவாக அடியூன்றி நின்று ஆய்வுக்களரியில் தோய்ந்து ஊறித் திளைக்கும் அப்பழுக்கற்ற செந்தமிழறிஞர்’ எனத் தமிழ்த் தேசியத்தந்தை பாவலரேறு அவர்கள் நன்கறிந்து பகர்வார்!

நம் ஐயா....

உள்ளுள் உண்மை யொளியவரே
நுண்மை யெண்ணி மொழிபவரே
வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம்
தெள்ளத் தெரியும் உரையினிலே
கள்ள மில்லா அன்பினிலே
தவமும் மகிழம் மணமாவார்
தெள்ளு தமிழின் வேரினையே
தேர்ந்து தெளிந்த வராய்நிடுவார்

அமிழ்தா மினிய தமிழை மனத்துள்
சிமிழாய் அணையா யிமையாய் -அமிழ்தாய்
உடலுள் செலுத்தி உயிராய்ப் பொழுதாய்க்
கடமை புரிவார் கனிந்து!

- பாவலர் அறாமுயல்வன்பனார்

நற்றமிழ்க்கு வந்த நன்மடல்கள்

55. தமிழ்த்தேசியத்தைத் தன் உயிர்மூச்சாகவும் பேச்சாகவும் எழுத்தாகவும் கொண்டுவாழ்ந்த தமிழ்ப் போராளி அரு.கோபாலனின் தமிழ்த்தொண்டு அளப்பரியது. ஈழத்தமிழர்களின் இன்னல்களைக் கண்டு மனம்நொந்து அவர்களின் துயர்துடைத்திடப் பெரும்பாடுபட்டவர். ஈழப்புலிகள் தலைவர் பிரபாகரன் மற்றும் தமிழ்ப்புலிகளின் தலைவர்களுடன் நெருக்கமான நடப்புப்பூண்டு இயங்கியவர். தமிழ்மொழியின வரலாற்றில் அருகோவின் பெயர் என்றும் நிலைத்திருக்கும்!

திருக்குறள் தூயர் இராம.கோவிந்தன், தென்னிலை

56. கூன் நிமிர்த்தும் கொள்கை இதழ்!

நற்றமிழ் சொற்பதிவு நல்கும் கருத்தெல்லாம்
உற்ற உறவாய் அறிவூட்டிப் - பற்றுடனே
ஆன்ற அருளியார் ஆய்ந்த தமிழ்புகட்டி
கூன்நிமிர்த்தும் கொள்கை இதழ்!

- பாவலர் அறிவுத்தொகையன், திருலோக்கி

‘சொல் புதிது’ திட்டம்

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் சார்பில் சென்னையில் நடைபெற்ற ‘சொல் புதிது திட்டத்தில்’ ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு இணையாக 26 தூய தமிழ் சொற்கள் இறுதிசெய்யப்பட்டன. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பில் ‘சொல் புதிது’ என்னும் திட்டத்தின் பத்தாவது கூட்டம் சென்னையில் உள்ள தமிழ் வளர்ச்சி அலுவலகத்தில் அதன் தலைவர் ம.இராசேந்திரன் தலைமையில் அண்மையில் நடைபெற்றது.

இக்கூட்டத்தில் பேராசிரியர்கள் சரவணன், ஒப்பிலா மதிவாணன், பாரதி பாலன், கத்தாரிராசா, முனைவர் மா.இளங்கோவன், ஊடகவியலாளர்கள் இராசகண்ணன், மு.முருகேசன், குமுக ஊடகவியலாளர் நீச்சல்காரன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். லுக்அவுட் நோட்டீசு - தேடல் அறிவிப்பு, எம்சாண்ட் - மாற்று மணல், போட்டோ கேலரி - படக் காட்சியகம், போட்டோ சூட் - ஒளிப்பட எடுப்பு, பிராங்க் கால் - பகடி அழைப்பு, சேட்டிலைட் பசு - இணைப்பேருந்து, செமி சிலிப்பர் சீட் - சாய்விருக்கை, சிலிப்பர் சீட் - படுக்கை இருக்கை, டிரான்சுலொகேசன் - இடப்பெயர்வு, வீல் சேர் ரேம்ப் - சக்கர நாற்காலிப் பாதை ஆகியவை உள்பட 26 ஆங்கிலச் சொற்களுக்கு இணையாகத் தூய தமிழ்ச் சொற்கள் இறுதி செய்யப்பட்டன.

"ஆரியத் தாலேநம் செந்தமிழ்க்கே - முன்னே

ஆயின கேட்டினுக் களவேயில்லை!

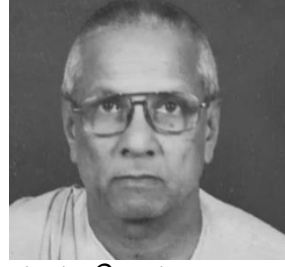
சீரிய செம்மையால் மீந்திருக்கும் - அந்தச்

சுற்றள வும்இந்தி யால்அழியும்" - பாவாணர்

‘தென்மொழி’

ந.முத்துக்குமரனார்

மறைந்தார் !

தென்மொழியின் நெடுநாள் அணுக்கச் செயற்பாட்டாளரும் பாவலரேறு ஐயாவிடம் நெஞ்சம் நிறைந்த உறவுகொண்டவரும், அவரின் திருக்குறள் மெய்யறிவில் மிகுந்த நாட்டம் கொண்டவரும், பிற்காலத்தில் மெய்யறிவின்பன் என்று தன் பெயரை அறிவித்துக் கொண்டவருமான பல்லடம் முத்துக்குமரன் அவர்கள் 02.03.2026 அன்று மறைந்த செய்தி கேட்டு மிகுந்த துயருற்றோம்.

அறிவியல் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டே பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர்களின் நெஞ்சத்தில் தமிழ் உணர்வையும், திருக்குறள் அறக்கோட்பாட்டையும் பதித்தவர். பாவலரேறு தொடங்கிய உலகத் தமிழின முன்னேற்றக் கழகத்தின் அறிவியல் துறையில் இணைந்து பணியாற்றியவர்.

மறை நித்தலின்பனார், கு.வெ.கி. ஆசான் ஆகியோருடன் இணைந்து ‘சேரர் கொற்றம்’ என்ற அமைப்பைத் தொடங்கிக் கோவை வணிகத் தெருக்களிலெல்லாம் தூய தமிழ்மணம் வீசச் செய்தவர்.

உதகையின் குண்டு வெடிப்பு நிகழ்வில், அரசு இவரை தொடர்புபடுத்தி உருவாக்கிய ஒரு வழக்கின் காரணமாகப் பணியிழந்து அவர் வாழ்வில் பல இன்னல்கள் நேர்ந்தபோதும் தளராத தமிழ்ப்பற்று கொண்டு தமிழ்த்தொண்டு ஆற்றிவந்தவர்.

இனிமையாகப் பழகும் பண்பினாலும் அறிவுத்திறத்தாலும் இளந்தலைமுறையினர் பலரையும் ஈர்த்துத் தமிழ் உணர்வூட்டியவர்.

அந்தவகையில் அன்னவரின் பிரிவு அவரால் தமிழ்உணர்வு பெற்ற இளைஞர்கள் அன்பர்கள் பலருக்கும் தென்மொழி அன்பர்கள் பலருக்கும் குடும்பத்தவர்க்கும், தமிழுலகிற்கும், பேரிழப்பாகும்.

அவருக்குத் தென்மொழிதன் புகழ்வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

(நன்றி: ‘தென்மொழி’ ஆசிரியர் முனைவர் மா. பூங்குன்றனார்)

‘தென்மொழி’ முத்துக்குமரனாரின் மறைவிற்கு ‘நற்றமிழ்’ ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.